95 H 39

הודו לה' כי טוב כי

לעולם חסדו

סֵפֶר
חֲבַקַּת
רוֹכֵל

נכתב ונסדר ברוך אברם לאל עליון קנ׳ לפק

ספר אבקת רוכל

בזה הספור נכללים חדושים רבים נפלאים ונוראים ולכן קראתי אותו
אבקת רוכל שרומז מחזיק הנושא וגם כן לנושא כן הספר
הוא אדם בו ירצה ויקרים נותנו שבקניה מהודר מכל קנא ועוד
ועוד כדי שיזכה לי קצת התבאור בהספר הזה ולפני אותו
לאשר ספרים ולמען ירצה וימצא לכל תבקש קרוא אחד—
אשר יהיה באחד מאלו הספרים שינהג כל חלק וחלק בזה שבוא
תדבר ובזה הדרך ימצא מה שנפשו חפצה בלי טורח כלל

הספר הראשון

יכלול בו המופת והמופתים והמלחמות והצרות העוברין
להיות קודם ביאת הגואל וקם מה שקראום רז"ל חבלי משיח
וכיצד ינצל בן אדם מהם ומה הם הסבות המאחרים הגאולה
וקבלת מאחרים מחכמי התלמוד בענין הקץ :·

הספר

הספר השני

יכלול בו השארת הנפש ושכר ועונש וסודות גדולים בעניני הנשמה אחר המיתה ומה הוא עולם הבא כפי אמונתינו והוא כנגד דעת המתחכמים בתורתינו הקדושה :

הספר השלישי

יכלול בו כל הדינין שאמרו חכמי התלמוד הלכה למשה מסיני וכלל יצירת האדם וכו מאמר רז״ל שלשה שותפין באדם ומנין אברים שבאדם וקצת נסתרות שבתורה

ולא המצא בו אפילו תיבה אחת שיהא בלשון ארמית כי אם הכל לשון הקודש זך ונקי :

הספר הראשון

׃ נחלק לשני חלקים ׃

החלק הראשון יבאר האותות שיהיו במלחמות מלך המשיח ׃ (במהרה יבוא בימינו אכ"ר)

החלק השני יבאר מדרשות חכמים עליהם השלום בענין הקץ:

החלק הראשון יתברך שמו של הקב"ה שבחר בישראל משבעים אומות שנאמר כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו וחפץ לזכותם ונתן להם תורה שנאמר ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר והנמלס אומרין והשמיעם עשר דברות וחתם בדבור לא תחמוד שכלם תלוים בו ולרמוז כי כל המקיים מצוה זו כאלו קיים כל התורה כלה וכל העובר עליה כאלו עובר על כל התורה כלה יתברך אמן

אבקת רוכל

אתו של הקב"ה שהפליא עצה והגדיל תושיה וכנגד עשר
דברות הללו מנו חכמים מעלות לצדיקים כל אחד ואחד
גדולה מחברתה והקלה מביאה לידי חמורה ואדם מתעלה
בהם עד שמגיע למעלה מכלם והוא שאמרו רז"ל זהירות
מביאה לידי זריזות זריזות מביאה לידי פרישות פרישו/
מביאה לידי נקיות נקיות מביאה לידי טהרה טהרה
מביאה לידי קדושה קדושה מביאה לידי ענוה ענוה
מביאה לידי יראת חטא יראת חטא מביאה לידי חסידות
חסידות מביאה לידי רוח הקודש : ראשונה
זהירות שצריך אדם להיות זהיר מן החטא ומכל דבר המביא
לידי עבירה זה הדבר מביאו עד שיהיה זריז במצות
ובגמילות חסדים ובמעשים טובים וכל מדות טובות ואם
היה זריז במצות ועוסק בתורה וזריז במעשים טובים

הדבר

הדבר הזה מביאו עד שיהיה בר ונקי מכל חטא
ומנוקה מכל טומאה ומכל רשע ומשחד אם
עשה כן הדבר הזה מביאו עד שיהיה מקור לפני הקב״ה
ונקי כך וזך ואם היה מקור הדבר הזה מביאו עד שיהיה
ירא שמים ענו ושפל רוח לפני קונו ואם היה
ענו הדבר הזה מביאו עד שיהיה ירא שמים ואהוב למקום
ואם היה עושה כך מביאו עד שיהיה חסיד וגומל חסדים
לכל הבריות ואם היה עושה כך שכינה שורה עליו:
וזאת היא המעלה העליונה שאין למעלה הימנה והצדיק
מהמעלה למעלה מעלה עד שבוא מגיע לזו המעלה
הגדולה המעולה מכלם :.

שכר עשר מעלות שאם היה זהיר מה שכרו
הקב״ה ממלטו מכל צרה וצוקה

אבקת רוכל

ומכול מיני משחית ומכל מיני פורענות והוא שנזהר ואת
עצמו מלכא ואם הוא זריז מה שכרו הקב"ה מרחיב את לבו
ומאיר עיניו במאור התורה שנאמר דרך מצותיך ארוץ כי
תרחיב לבי   ואם היה פרוש מה שכרו הקב"ה עושה
אותו סגולה שנאמר ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי
ואם היה נקיא מה שכרו הקב"ה שובר אויביו לפניו ומשמחו
במפלתן שנאמר יראו ישרים וישמחו ונקי ילעג למו •
ואם היה טהור מה שכרו הקב"ה קוראו אוהבו שנאמר
אוהב טהר לב חן שפתיו רעהו מלך   ואם היה קדוש
מה שכרו הקב"ה מכינו לחיי עולם הבא שנאמר והיה
הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו   ואם
היה ענו מה שכרו הקדוש ברוך הוא מבינו סודי התורה
ומבאר לו גנזי חכמתה שנאמר סוד ה' ליראיו   ואם

היה

היה חסיד מה שכרו הקדוש ברוך הוא משרה עליו רוח
הקודש ומדבר אליו ככל הנביאים שנאמר אז דברת בחזון
לחסידך וכנגד עשרה דברות ועשרה מעלות
הללו עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות עשרה אותות קודם
ביאת הגואל שיאמר הקדוש ברוך הוא לפדות את בניו
ולגאול אותם מן השעבוד בחיינו ובקרוב בימינו אמן

האות הראשון עתיד הקב"ה להעמיד שלשה מלכים
וכופרים בדעתם ומשקרים ומראים
עצמם לבני אדם שהם עובדים להקב"ה ואינם עובדים
ומתעים ומבלבלים כל הבריות וכופרים אומות העולם
בדיניהם ואף פושעי ישראל המתיאשים מן הגאולה —
כופרים בהקב"ה ועוזבים את יראתו ועל אותו הדור נאמר
ותהי האמת נעדרת ומהו נעדרת שבעלי אמת נעשו עדרים

עדרים

עבקת רוכל

עדרים והולכים ובורחים ומתחבאים במערות ובמחילות
עפר ומאספים כל גבורי הדור ובטלו אנשי אמנה ובנוזין
שערי חכמה והעולם עומד משובה ובאותו זמן אין מלך
ולא נשיא בישראל שנאמר כי ימים רבים ישבו ישראל
אין מלך ואין שר אין זבח ואין מצבה וגו׳ וגם לא יהי׳
ישיבות ונזון יעקוב לא רועים נאמנים ולא חסידים ובעלי
קסם ונעלו׳ דלתי שמקים ונסגרים שערי תרומה ובלבלב
ובזמן שמשיח יתגלה בגבורתו דוד המלך ונוטל בחיין ומתנ
גזירות קשות ומשונות ומבוהלות שגזרים אלשה מלכים
הללו ועוד שגזרים לכתוב בה״ב ובתורה והל״ך
גזר שהמלך המלכות השעה מרשים מכיפה לביתה
שנאמר לכן יקנס עד עת יולד׳ ואין לכן אלרא
שבועב שנאמר לכן נשבעתי לבית עלי ועוזרים
גזרות

גזירות קשות ונופלים מת על ישראל על אחד עשר מי שהיה
נותן שמונה יתן שמונים ומי שאין לו חותכין לאזן :
וכל אלו ט' חדשים מתחדשות גזירות אחר גזירות זו
קשה מזו ויוצאים בני אדם מסוף העולם שהם מכוערים
ביותר וכל מי שרואה אותם מת מפחדם ואינם צריכין
לערוך מלחמה שהם מפחדם מתיראים הכל וכל אחד וא'
יש לו שני קדקדים ושבעה עינים והם דולקים כאש :
וקולם כקולכם כשבאים באותה שעה צועקים ישראל
ואומרים וי וי וקמים מישראל המבעטים בדת אמון
והדת אמן ואומרים וי וי אבא מה נעשה ולבותיהם
משיבים עליה אלהינו שמוכים לגאולתן של ישראל
האות השני מביא הקב"ה חום בעולם ומחמה של
חמה עם שחפת וקדחת ורבים חולים

ועם

אבקת רוכל

רעים ודבר ומגפה ומזיקים מאומות העולם אלף אלפים בכל
יום ועל רשעים שבישראל מתים עד שיבכו אומות העולם ויזעקו
אוי לנו אנה נלך ואנה נברח ומוסרים כל אחד קברו בחיין וגומלין
את נפשם למות ומתכנסים בבתיהם ובצריחין והבורחין כדי לצנן
את עצמם ובאים במערות ובמחילות עפר ואם תאמר איך ינצלו
הצדיקים מאור החמה הקב"ה יעשה להם רפואה באותו חום :
שנאמר וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה
ועל אותו עדות נבא בלעם הרשע באמרו אוי מי יחיה
משמו אל :.

האות השלישי הקב"ה מוריד טל של דם ויראה לאומות העול'
כמו מים וישתו מהם וימותו ואף רשעי
ישראל המתיאשים מן הגאולה ישתו מהם וימותו והצדיקים
המחזיקים באמונתם של הקב"ה אינם נזוקים כלל שנאמר
והמשכילים

והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע ויהיה כל העולם
דם כל אותם השלשה ימים שנאמר בהושע ונתתי
מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותמרות עשן :.

האות הרביעי הקב״ה מוריד טל של תחיה לרפאות
הדם ויצאו מתחת הכיסויים ויקומו
מתים שנאמר אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך
שרשיו כלבנון.

האות החמישי הקב״ה מחזיר את השמש לחשך
שלשים יום שנאמר השמש יהפך
לחושך והירח לדם: ואחר שלשים יום הקב״ה מחזירו
לקדמותו שנאמר ואספו אסיפה אסיר על בור וסוגרו
על מסגר ומרוב ימים יפקדו ומתפחדים אומות העולם
ומתביישים ויודעים שבשביל ישראל כל האותות האלו ולכים
מהם

אבקת רוכל

מהם מהיקרים בספר שאמר משמרי' הבלי שוא חסדם

יעזובו :

האות הראשון ימליך הקב"ה מלך על כל העולם כמו

שאמרנו למעלה ויקם מלך אחד ברומי

וימלוך על כל העולם תשעה חדשים ויחריב מדינות רבות

ויחר אפו על ישראל ויטיל עליהם מס גדול ודינין ישעו

באותה שעה בצרה גדולה מרוב הגזירות והמהומות רבות

שמתחדש' עליהם בכל יום וישראל מתמעטים והולכין

באותו זמן ואין עוזר לישראל ועל אותו זמן נתנבא

ישעיה ואמר וירא כי אין איש וישתומם וגו' :

לסוף ט' חדשים יגלה משיח בן יוסף ושמו נחמיה

בן חושיאל עם שבט אפרים ומנשה ובנימין וקצת

בני גד ושומעין ישראל שבכל המדינות שבא משיח

ה'

ה' ומקבצים אלו מעט מכל מדינה ומכל עיר שנאמר
בירמיהו שובו בנים שובבים נאום ה' כי אנכי בעלתי בכם
ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם
ציון ויבא משיח בן יוסף ויערך' מלחמה עם המלך
וינצח את המלך ויהרג מהם הרבים ויהרוג את המלך
ויחריב המדינה ויוציא קצת כלי בית המקדש שהם גנוזים
בבית יוליינוס קיסר ויבא לירושלים וישמעו ישראל
ויקבצו אליו ומלך מצרים ישלים עמו ויהרוג כל אנשי המדינ'
אשר סביבות ירושלים עד דמשק ואשקלון. וישמעו כל אנשי
העולם ויפול אימה גדולה עליהם

האות השביעי הקב"ה בעל נפלאות עושה מופת
בעולם אמרו שיש ברומי אבן של
שיש לחות נערה יפת תואר והיא אינה עשויה ביד
אדם

אבקת רוכל

אדם אלא הקב״ה בראה כן בגבורתו ובאין רשעי
אומות העולם בני בליעל ומחממין אותה ושוכבין
אצלה והקב״ה משמר טפתן בתוך האבן ובורא בה
בריה ויוצא בה ולד והיא מתבקעת ויוצא ממנה
דמות אדם ושמו ארמילוס השטן זה שהאומות קורין
אותו אנטיקריסטו ארכו י״ב אמה ורחבו י״ב ובין
שתי עיניו זרת והן בעמוקות אדומות ושער ראשו כצבע
זהב פסות רגליו ירוקין ושתי קדקדין אלו ויבוא
אצל הרשעים ויאמר להם משיח אני אני אלהיכם
מיד מאמינים בו וממליכים אותו עליהם ומתחברים
בו כל בני עשו ובאין אצלו והולך וכובש כל המדינות
ואומר לבני עשו הביאו לי תורתי שנתתי לכם ומביאים
לו הפלותם ואומר להם אמת היא שנתתי לכם ואמר
להם

להם האמינו בי כי אני משיחכם מיד מאמינים בו :

בשורה שנה מעבר לנחמיה בן חושיאל ולכל ישראל ואומר
להם הביאו לי תורתכם והעידו לי שאני אלוה מיד מתפחדין
ויבהלו בשורה שנה יקום נחמיה בן חושיאל ושלשים
אלף גבורים מגבורי בני אפרים ויקחו ספר תורה וקורין
לפניו אנכי ה' אלקיך וגו' לא יהיה לך אלהים אחרים על
פני ויאמ' להם אין בתורתכם זו כלום אלא בואו העידו
לי שאני אלוה כדרך שעשו כל האומות מיד יעמוד
כנגדו נחמיה ויאמר לעבדיו תפשוהו וכפתוהו מיד יקום
נחמיה בן חושיאל ושלשים אלף שעמו ויעשו עמו מלחמה
ויהרגו ממנו מאתים אלף מיד יחרה אפו של ארמילוס
הרשע ויקבוץ כל חילי אומות העולם לעמק החרוץ וילחם
עם ישראל ויהרגו ממנו חילי הקלים וינגפו מישראל

אבקת רוכל.

מעשה ויהרג מציק ה' ובאים מלאכי השרת ונוטלים אותו ומעמידים אותו עם אבות העולם מיד וימס לבם של ישראל ויהי כמים וארמילוס הרשע לא ידע שהרג משיח שאם ידע לא היה משאיר מישראל שריד ופליט באותה שעה כל אומות העולם מורדין את ישראל ממדינותיהם ואינם מניחים אותם לדור עמהם במדינותיהם. ואומרים להם את העם בזוי ושפל שמרדו עלינו והמליכו מלך ובהי צעקה וצרה לישראל שלא היתה כמותה מימות העולם עד אותו זמן. ובאותה שעה יעמוד מיכאל לברר את הרשעים מישראל שנאמר ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העומד על בני עמך והיתה צרה אשר לא נהיתה וגו' ומיד יברחו כל ישראל במדברות וכל מי שלבו מסופק בדינו חוזר על אומות העולם ואומרים

אבקת רוכל׃

זו הגאולה שאנו מחכים לה שמשיח נהרג וכל מי שאינו
מצפה לגאולה מהקב"ה מחכה וחוזר על אומות העולם
באותה שעה הקב"ה בוחן את ישראל וצורפן ככסף וכזהב
שנאמר בזכריה ובחנתים את השלישית באש וצרפתים
כצרוף הכסף וכתיב ביחזקאל וברותי מכם הפושעים
בי וגו' ובדניאל כתיב יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים
והרשיעו רשעים וגו' ויהיו כל שארית ישראל והקדושים
והטהורים במדבר יהודה חמשה וארבעים יום ויהיו
רועים ואוכלים מלוחים ועלה שיח קוטפים ובהם מקיים
מה שנאמר בהושע לכן הנה אנכי מפתיה והולכתיה
המדבר ודברתי על לבה ומנין שחמשה וארבעים
יום הם שנאמר ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ
משומם אלף ומאתים ותשעים וכתיב אשרי המחכה
ויגיע

מסכת רוכל.

ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה נמצא בין זו
לאלו חמשה וארבעים יום באותה שעה ימותו כל
רשעי ישראל שאינם ראוים לראות הגאולה ויבא ארמילוס
וילחם במצרים וילכדה שנאמר וארץ מצרים לא תהיה
לפליטה ויחזור פניו לירושלם להחריבה פעם שנית שנאמר
ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קודש ובא עד
קצו ואין עוזר לו

האות השמיני יעמוד מיכאל ויתקע בשופר גדול
שלשה פעמים שנאמר והיה ביום ההוא
יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור וגו'
וכתיב וה' אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן
תקיעה הראשונה יגלה משיח בן דוד ואליהו הנביא לאותן
הצדיקים הבורחין מישראל שנסו למדבר יהודה לסוף
מ"ה

חמשה וארבעים ימים ישיבו את לבם ויחזיקו את לבם
ויחזיקו את ידיהם הרפות וברכיהם הכושלו' יאמצו
וישמעו כל ישראל הנשארים בכל העולם את קול השופר
וידעו כי פקד ה' אותם וכי באה הגאולה השלמה ויתקבצו
ויבואו שנאמר ובאו האובדים בארץ אשור וגו' ומאותו
קול יפול פחד ורעדה על אומות העולם ויפלו עליהם חלאים
רעים וישראל מתאזרים לצאת ויצא משיח בן דוד
ואליהו הנביא עם הצדיקים שבו ממדבר יהודה ועם
כל ישראל הנקבצים ויבאו לירושלם ויעלה במעלות
בית הנשארת ויושב שם וישמע ארמילוס שעמד
מלך לישראל ויאמר עד אנה האומה הבזויה והשפלה
הזאת עושים כן מיד יקבוץ כל חילי אומות העולם
ויבא להלחם עם משיח ה' ואין הקב"ה אינו מצריכו
למלחמה

אבקת רוכל

למלחמה אלא אומר לו שב לימיני והוא אומר לישראל
יקיבצו ורדו את שונאכם אשר יעשה לכם קיום מיד
הקב"ה נלחם בהם שנאמר ויצא ה' ונלחם בגוים ההם
כיום הלחמו ביום קרב והקב"ה מוריד אש וגפרית מן
השמים שנאמר ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף
ואבני אלגביש (גראניזו בלעז) וגו' מיד ארמילוס
הרשע ימות הוא וכל חילו וכל הרשעים שבקריבו בית
אדינו והגליתו מארצינו ובאותה שעה יעשו בהם
ישראל נקמה גדולה שנאמר והיה בית יעקב אש =
ובית יוסף להבה ובית עשו לקש : וגו' :
האות השביעי יתקע מיכאל תקיעה גדולה ויבקעו
ת תפילות המתים בירושלים ויחיה
אותם הקב"ה וילך משיח בן דוד ואליהו הנביא ויחיו משיח
בן

בן יוסף הנאסף בשערי ירושלים וישלחו את משיח בן דוד
בשביל שאחרית ישראל הפזורים בכל הארצות מיד כל
מלכי אומות העולם נושאים אותם על כתפותיהם ומביאים
אותם לה' וכו'

האות העשירי תוקע מיכאל תקיעה גדולה ויוצא
הקב"ה מנהר עזן ומלחלח וקבור
ומעדי מדי כל השבטים ויבואו עם בני משה באין
מספר ובאין שיעור כגן עדן הארץ לפניהם ומאחריהם
תלהט להבה ולא ישאירו מחיה לאומות העולם ובשעה
שיצאו השבטים ענני הכבוד יקיפו אותם והקב"ה הולך
לפניהם שנאמר ועלה הפורץ לפניהם והקב"ה יפתח
להם מעינות של עץ חיים וישקה אותם בדרך שנאמר
בישעיה אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות
מעינות

אבקת רוכל

מעינות מים מדבר לאגם מים וציה למוצאי מים
ובהם לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש וגו'
הקב"ה יזכנו לראות את הגאולה מהרה ויזכנו לראות בית
הבחירה ויקיים בנו מקרא שכתוב הנני שב את שבות
אהלי יעקב ומשכנותיו ארחם ונבנתה עיר על תלה
וארמון על משפטו ישב ויקיים עלינו כל נחמותיו וכל
הבטחותיו שאמרו על ידי נביאיו וכתיב בעת ההיא
אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם
ולתהלה וגו' וכנגד עשר אורות אלו עתיד הקב"ה
לבנות את ירושלים עשרה מיני אבנים טובות ואלו הן
אודם פטדה וברקת הרשיש שוהם וישפה נופך ספיר
ויהלום וזהב הרי עשר' והקב"ה מוסיף עליהם כבנין
בית המקדש שנים והם כדכד ואקדח שנאמר
ושמתי

ושתי כרכור שמשותך וגו׳ וכנגדן עשה הקדוש ברוך הוא
להציב להם לישראל עשרה דברים שאבדן הק״בה מהם
ויתפרן בבנין בית שני שנאמר וארצה בו ואכבדה
הא׳ חסר ושו הן ארון וכרובים ואש התמיד
וענני המערכה ואורים ותומים ורוח הקודש
וחמשה אחרים שעתיד הקב״ה להוסיף על מאור החמה
שלשת מאות ושלשה וארבעים כאורה של עכשו שנאמר
והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
כאור שבעת הימים ביום חבוש ה׳ את שבר עמו ומחץ
מכתו ירפא ושנים מצינו שבוא שמ״ג שכן מצורש
על ידי יהונתן בן עוזיאל ויהא זיהור סיהרא כזיהור
שמשא וזיהור שמשא עתיד לתוקרא כזוהר על חד
תלת מאה וארבעין ותלתא כזוהר שבעה יומיא
וכשאמרה

אבקת רוכל

והנחמה כופל שבעתים שבעה על שבעה שחטאו מ״מ

הכפל מוסף על שבעה שנאמר כאור שבעת הימים נתנחמו

אלו תמורת אלפה וארבעים וכן הצדיקים עתיד הקב״ה

להזהירם כענין הזה שנאמר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו

ומתרגמינן ועבדוהי צדיקיא עתידין יזהרון כזיהור

יקרא על חד תלת מאה ארבעים ותלתא כזיהור

שמשא בתוקפיה הרי אלו שבעה שעתיד הקב״ה להחזירן

והדברים שנאבדו בימי שבכלם זכה בהם משה ונאבדו

שנאמר ומשה יקח את האהל ועתיד הקב״ה להחזירן לכהנ

ושמחת עולם על ראשם ועוד תעדי תפיך ויצאת במחול

משחקים וברכת הדגן לאוצין הפרדות הרי עשרה

וכנגדן בעשרה גמולי הנחמות והקבלות שהבטיחם

הקב״ה לישראל שהן עיקר הנחמות והשאר ענפים שלהם:

ראשונה

ראשונה ביאת הגואל. שנאמר הנה מלאך יבוא לך וגו' שנית לקבוץ
גליות שנאמר בירמיה הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי
ארץ בם עור ופסח וגו' מבו עור ופסח מלמד שכל צדיק חוזר
כמו שהוא נפטר מישוב העולם מי שהוא עור חוזר בהחייתו
עור מי שהוא פסח חוזר בהחייתו פסח וכן כל המומין שבגו"ל
שיהיה כל אחד ואחד מכיר את חבירו שלא יאמרו בריות אחרים
הם אלה ואחר כך מרפא הקב"ה אותם שנאמר אז ידלג
כאיל פסח ותרון לשון אלם שלישית תחיית המתים שנאמר
בדניאל ורבים מישני אדמת עפר יקיצו וגו' רביעית בנין בית
המקדש כמראה בנין שראה יחזקאל בנבואתו חמישי שעתידים
ישראל למלוך על כל העולם כלו משפה לשפה שנאמר כי הגוי
והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו וגו' וחוזרין כל העולם כלן
על דינו של הקב"ה להיותו שנאמר אז אהפוך אל עמים
שפה

צדקת רוכל.

שתה ברורה לקחת כוס ה' ששית שעתיד הקב"ה

לאבד כל אויביו ויעשה בהם נקמות שנאמר ונקמתי נקמתם וגו'

שביעית שהקב"ה יסיר כל מחלה וכל נגע מישראל שנאמר

ובל יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשוא עון שמינית

שהקב"ה יאריך ימיהם של ישראל כעץ שנאמר כימי העץ ימי

עמי וכתיב בישעיה כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא

בן מאה שנה יקולל וכתיב בלע המות לנצח ומחה ה' דמעה

מעל כל פנים וגו' תשיעית שעתיד הקב"ה לגלות לישראל

עין בעין שנאמר ונגלה כבוד ה' וראו

כל בשר יחדו ועשר לעשות כל

ישראל נביאים שנאמר —

בקושט וקירה

אמרי

כן

אבקת רוכל נו

כן אשפך רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם

וגו' עשירית עתיד הקב"ה להסיר יצר

הרע וכל דבר רע מישראל

שנאמר ונתתי

לכם

לב חדש ורוח

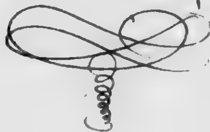
חדשה אתן בקרבכם והסירותי

את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר

סליקו מלחמות המשיח

לכנו מיראשך אל הקדושים

קלר

החלק השני מדרשות מרבותינו ז״ל: דעו לכם

כי כתוב וחתום לפני המקום אלהי ישראל

נגאלים עד שיעשו תשובה מעונותם שבידם כי אף מגלות

מצרים לא שבו עד שעשו תשובה מאותם עונות שבידם בארץ

במצרים אלא השם כמו כן עתה אנו צריכים לשוב מעונותינו

ואז תבוא הגאולה בנחת וכן אמר ישעיה הנביא עליו השלום

בשובה ונחת תושעון פירוש בזכות התשובה דכתיב שובה

ישראל ובזכות שמירת שבת שהוא יום נחת ומרגוע וכן

הוא אומר ובא לציון גואל ולשבי פשע וגו׳ ואם מעצמם

יעשו תשובה תבוא להם הגאולה בשלום ובנחת וילך מלך

משיח בירושלים ויקבצו אלו הגליות בשמחה שנאמר

בישעיה והביאו את אחיכם מכל הגוים מנחה לה׳

בסוסים ובפרדים ובכרכרות וגו׳ וכתיב כי בשמחה

הגאול והשלום תלוין ואם חס ושלום אינם עושים תשובה
הקב״ה מעמיד להם מלך שגזירותיו קשות כגזירות המן הרשע
ומחזירם למוטב בעל כרחן כדאיתא בפרק חלק וכן הכתוב
אומר חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו בכור ששבוי
כי נאה עניותא לישראל כוורדא סומקא לסוסיא חיורא
כדדרשינן במסכת ע״ז וכדפרש״י בסוף בחקות של
בהר סני והבאתי אותם בארץ אויביהם פי׳ רש״י **זו מדה**
טובה לישראל שלא יהו אומרים הואיל וגלינו בין האומות
נעשה כמעשיהם אני איני מניחם אלא מעמיד אני את
נביאי מחזירן למוטב תחת כנפי השכינה שנאמר ביחזקאל
והעולה על רוחכם היה לא תהיה וגו׳ חי אני נאום ה׳
אם לא ביד חזקה וגו׳ והכי אמרינן כולי האי ריתחא
לירתח רחמנא עלן ולפרוקינן כדאיתא בפרק חלק

ובפרק

אנקת רחל

ובפרק כל המנחות אמר ר' יוחנן למה נמשלו ישראל לזית לומר לך מה זית אינו מוציא שמנו אלא על ידי כתישה אף ישראל אין מחזירין למוטב אלא על ידי יסורין שנאמ' בדברי הימים ובצר לו חלה פניו ויעתר לו ויחתר לו כו' מלמד שחפר לו כמחתרת מתחת כסא הכבוד לקבלו בתשובה מפני מדת הדין שמקטרגת וכן יהויכין מלך יהודה לא עשה תשובה אלא בהפסד ממון ויסורין כך יעשה הקב"ה לישראל יתן לב למלכים ולשרי הארץ לגרשם מן הארץ שנאמר ביחזקאל והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים וברותי מכם המורדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבואו כי במדבר יתמו ושם ימותו כל הפושעים

כדי

אבקת רוכל

כדי שיבין הנשארים ברורים ומזוקקים ככסף שכן כתוב
בסוף דניאל יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו
רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכילים יבינו וכתוב בסוף
זכריה הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופי׳ רש״י לבער
הרשעים וכן בגלות מצרים כתוב ע״י יחזקאל שאהרון
היה מתנבא לישראל במצרים דכתיב ואומר להם איש
שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו וכתיב
בתריה וימרו בי ולא אבו לשמוע אלי ועל כן מתו בשבעת
ימי אפילה ד׳ חלקים מישראל שנאמר וחמושים עלו בני
ישראל ואל ישוה על לבבו לומר אם הקב״ה חפץ בתשובתם
שלח לנו נביא כבראשונה זה לא יהיה כדכתיב בירמיה
עד מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא ה׳ חדשה
בארץ נקבה תסובב גבר וכן כתוב בהושע אלכה
ואשובה

אבקת רוכל

ולשובה אל מקור הראשון עד אשר ישובו ובקשו פני. בבר
לבם שאחרונה אין נגאלין ישראל אלא מתוך צרה כדכתיב
בירמיהו מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה
ונהפכו כל פנים לירקון ואמרינן בפרק חלק אמר ר'
יוחנן פמליא (קומפניאה או פונאדו בלע"ז) של
מעלה ופמליא של מטה בשעה שאמר הקב"ה הללו מעשי
ידי היאך אני מאבד אלו מפני אלו ובסוף לכל כבי
כן בעת ההיא יעמוד מיכאל ופירש"י ישתוק כאלם
שיראה הקב"ה לך בעצמו ואומר אאבד אומה גדולה
כזו בשביל ישראל והיה עת צרה בפמליא של מעלה
וקטיגוריה בפמליא של מטה בתלמידי חכמים
ואמרו רבותינו דור שבן דוד בא צרות רבות וגזירות
קשות מתחדשות עד שהראשונה פקודה אחרת נמשכת
לה

לה ועל זה נבא ירמיהו הנביא ואמר כי כה אמר ה' קול חרדה
שמענו פחד ואין שלום שאלו וראו אם יולד זכר מדוע ראיתי
כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון הוי
כי גדול היום ההוא מאין כמוהו ועת צרה היא ליעקב וממנה
יושע ועל ידי התשובה הבא בגאולה דכתיב ובא לציון גואל
ולשבי פשע ביעקב וזה אומרו גואל יהיה המשיח בן דוד
שיקבץ את ישראל המשולים לכוכבים שנאמר הבט נא
השמים וספור הכוכבים וזה וכו' דכתיב בתריה (ויאמר לו
כה יהיה זרעך ויקרא לכלם בשם דכתיב מונה מספר
לכוכבים לכלם בשם יקרא כי כשיאמרו יהיו כלם כדרשו
שנבא ישעיה ואמר המוציא במספר צבאם לכלם בשם
יקרא מרוב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר
והרבה מקדמונים אמרו שכשיאמרו לא יהיו כי אם הצדיקים

ואמר

אבקת רוכל

וראה הוא שכן כתוב בדניאל ורבים מישני אדמת עפר
יקיצו ואין אבל אחר כך יהיו כלם וארבע עולמות הם
עולם הזה וימות המשיח ותחית המתים שלכולם ועולם
אחרון וכן יסדו רז"ל ביוצר של שבת אין כערכך ה'
אלהינו בעולם הזה ואין זולתך מלכנו לחיי עולם הבא
אפס בלתך גואלנו לימות המשיח ואין דומה לך מושיענו
לתחית המתים ובריש פסיקתא נמי אמרינן כ
כשברא הקב"ה עולמו פשט ידו תחת כסא הכבוד
ופשט והוציא נשמת המשיח וכת שלו אמר לו רוצה
אתה להבראות ולגאול את בני אחר ששת אלפים שנה
אמר לו הן אמר לו אם כן תסבול יסורין למרק עונם
ההוא דכתיב אכן חליינו נשא אמר לו אסבול אותם
בשמחה אמר לו צדיקים יהיו בביאתך אמר לו יהי רצון
שיהיו

שידו כולם ואפילו נפלים ונר' דנקרא ששת אלפים
גלות זהו לפי שהאלף שני יש בגלות שאין לומר כל ששת
מחוז אלה כך ימות המשיח מכיסין דאמרו רז"ל
בפרק חלק כשם שהשביעית משמטת שנה א' לשבע שנים
כך העולם משמט אלף אחד לשבעת אלפים שנאמר (לשבעת
אלפים) ונשגב ה' ביום ההוא ואומר מזמור שיר ליום
שכולו שבת ואומר כי אלף שנים בעיניך וגו' וכן הא דאמרינן
במדרש שוקיו עמודי שש אלו ששת אלפים של גלות
ולמה ששת אלפים משום אלא מפני שיש מאלף השני
בגלות קורא אותו ששת אלפים ואמרו רבותינו ז"ל
כי קודם לכן יבוא משיח בן יוסף ויקבץ הגליות ואחרים
יהיו מלחמות גוג ומגוג ודרשינן בפרק הרואה
והמתנשא לכל לראש והמתנשא לראש זו מלחמת גוג
ומגוג

אבקת רוכל

ותמצא ~~שכ[illegible]~~ אמר הנה עליך נמצא באיזה

הוא משך והבל והפרק הקליל דדרשינן מקרא משפחות

בזכריה הנביא וספדה הארץ משפחות משפחות לבד וגו' ובו

משיח בן יוסף שיהרג ובפרק קמא דמגילה אמרי

דרשינן ליה מדכתיב ביום ההוא יגדל המספד בירושלים

וגו' ובפרק חלק אמרינן מה יעשה אדם וינצל מחבלו

של משיח יעסוק בתורה ובגמילות חסדים כי בזכות

התורה תבוא התשובה ויתקיים כל העולם כדדרשינן בתחלה

והארץ היתה תהו ובהו תהו זו מלכות מדי ופרס ובהו

זה מלכות יון וחשך על פני תהום זה מלכות אדום

שמחשיכה עיניהם של ישראל ורוח אלהים מרחפת זו מלך

המשיח דכתיב רוח אפינו משיח ה' ובמה יתקיים על

פני המים כלומר על פני התורה שנקראת מים דכתיב הוי

כל

ד

אגדת רוכל

כל צמח לבו לחיים וכן בזכות התפלה כי נס היא נמשלת
לחיים לכבוד שמי כחיים לכך וגו׳ ובזבחים פרק פרת
הטמאת משמע שם ג׳ עולמות בלבד דאמרינן הכס
רבי אומר חופף עליו זה העולם הזה כל היום אלו ימות
המשיח ובין כתפיו שכן זה העולם הבא : פרק חלק
אין בן דוד בא עד שתצלות המלכות על כל העולם השעה
קדשים שנאמר במיכה לכן יתנם עד עת יולדה : ואין
בן דוד בא עד שיתייאשו מן הגאולה לכתוב ואפס עצור
ועזוב כביכול אין עוזר וסומך לישראל כי הא דרבי זירא
כי הוה משכח רבנן דמעסקי באורייתא אמר במטותא
מיניכו לא תרחקו ליה דתניא ג׳ באים בהסח הדעת
ואלו הן משיח מציאה עקרב ועל זה אמר הנביא
המאמין לא יחיש אמר רבי יוחנן תפח רוחם של
מחשבי:

אבקת רוכל.

מחשבי קיצים שהם אומרים כיון שהגיע קץ שוב לא יבוא
אלא חכה לו שנאמר אם יתמהמה חכה לו ושמא תאמר
אנו מחכים והוא אינו מחכה ת"ל ולכן יחכה ה' לחננכם
ולכן מחכים כדי לקבל שכר דכתיב בספר מיכה כימי צ
צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות וכתיב כאשר
שמע למצרים יחילו כשמע צר : אמרו רבותינו ז"ל
כל צר שנקרא חסר באדום הוא מדבר שנא'
שנפרע הקב"ה במצרים מן המצרים בעשר מכות
כך עתיד להפרע באדום וכן יסד הפייטן בקילוך
פרשת זכור כי בעשר ושבע ישברו לעשות :
בעשר מכות כדפרשינן ושבע היינו דכתיב ונשפטתי
אותו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש וגו' וגפרית
אמטיר ורוח זלעפות מנת כוסם וכן אמר
דניאל

דכ״ל על חזות הישמעאלה די הוא ליקידת חגאה ושם
יפיל הקב״ה את מזל לתחלה שהוא שר של מצרים ואמרינן
באגדה דשמות אמר רבי חנינא אין הקב״ה נפרע מן
האומה עד שנפרע משרה של מעלה תחילה דכתיב ביום
ההוא יפקוד ה׳ על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה
באדמה וכתיב לאסור מלכיהם בזיקים ונכבדיהם בכבלי
ברזל מהו מלכיהם אמר רבי פנחס אלו מלכיהם של
מטה ונכבדיהם אלו שרים של מעלה פרעה וכל
מצרים לא שקען הקב״ה במים עד ששקע לשרן תחלה
וכשיצאו ישראל ממצרים יצאו מצרים לרדוף אחריהם
תלו ישראל עיניהם למרום וראו שר של מצרים פורח
באויר דכתיב והנה מצרים נוסע אחריהם והשר שלהם
וכתיב סוס ורוכבו רמה בים סוסים ורוכביהם לא נאמר
אלא

אגדת רוכל

אלא סוס ורוכבו זה שר שלהם אף בפיתרון ושונ
אמר לו הקב"ה למשה ההוא בחלומך לפניך ונו' אמר
רבי אבא בר כהנא משל למלך שאומר לבנו הרי שונאך
לפניך עשה מעשיו לשונך וכשיפיל הקב"ה את שרו לעתיד
יפלו עמו כל מלאכי חבלה ויבוא לכלה דכתיב כי אעשה
כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה והוא הדין לצדיקים
וכתיב מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה וכתיב
לעשות בהם משפט כתוב וכתיב ובגוים נקמות ע"ו.
פרק החליל דרש רבי יהודה לעתיד לבוא מביאו הקב"ה
ליצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים :
צדיקים נדמה להם כהר גבוה ורשעים נדמה להם כחוט
השער' הללו בוכים והללו בוכים צדיקים בוכים היאך יכולנו
לכבוש הר גבוה כזה ורשעים בוכים היאך לא יכולנו לכבוש
חוט

חנוך השירה הזה ואף הקב"ה השיב עליהם שנאמר
בזכריה כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם
גם בעיני יפלא נאום ה' צבאות כתיב וראיתם ושש לבכם
לבבכם לא נאמר אלא לבכם לפי שאין יצר הרע שולט
לעתיד. פרק חלק אמר רבי יהודה עתיד הקב"ה להעמיד
להם דוד מלך ישראל שנאמר ועבדו את ה' אלהיהם ואת דוד
מלכם אשר אקים להם וגו' ויש שאמרו דוד המדבר
ושבע רועים ושמנה נסיכים כדכתיב בספר מיכה
והקמנו עליו שבעה רועים ושמנה נסיכי אדם :
ובמסכת סופרים פרק יט הל' עלא נתנהו ואת יהודש
מלכות בית דוד שנמשל לירח כדאמרינן בפסיקתא
לא נולד החד' אלא הלבנה יחידה כשהיא נולדת היא
קטנה מאד וכשהיא כן היא מתגדלת עד חמש
עשר

אבקת רוכל

עשר יום וגם היא עומדת ושולט' מסוף העולם עד סופו
ומלאו והלך היא מתמעטת והולכת עד שתכלה
כולה ובני מלכות דוד ככתוב כירח יכון ועד שחק
חייב אדם בכבוד רבו יותר מכבוד אביו כדתנן בפרק
אלו מציאות אבידת אביו ואבידת רבו אבידת רבו קודמת
ואם אביו שקול כנגד רבו אבידת אביו קודמת אביו
ורבו נושאין משאוי מניח של רבו ואח"כ של אביו אביו
ורבו בבית השבי פודה את רבו ואחר כך את אביו ואם
היה תלמיד חכם פודה את אביו ואחר כך את רבו :
מפני שרבו יותר מפני שאביו הביאו לחיי העולם
הזה ורבו שלמדו תורה הביאו לחיי העולם הבא · אמר
רבי יוסי אפילו לא האיר לו עיניו אלא במשנה אחת
זהו רבו פרק חלק אמר רב נחמן אפיקורוס זה

הקורא

הקורא לרבו בשמו שנאמר ויאמר גחזי אדוני המלך זאת
האשה וזה בנה אשר החיה אלישע ובפרק קמא דקדושין גבי
אמרינן איזה מורא לא עומד ולא סותר דבריו ולא מכריע
את דבריו ולא יקרא לו בשמו אלא אומר לאביו אבא מרי
ולרבו רבי   פרק חלק האחר תניא רבי אליעזר בן חסמא
אומר המתפלל אחורי רבו והנותן שלום לרבו והר״ש אם אינו
מזכיר רבי והחולק על ישיבתו של רבו והאומר דבר שלא
שמע מרבו גורם לשכינה שתסתלק מישראל וגדול עונשו
כעון קין וכעון דור אנוש שגרמו לשכינה שתסתלק
מן התחתונים כדאיתא בתנחומא   ובבראשית
רבה מתהלך לגן עדן אמר רבי אבא בר כהנא מהלך
אין כתיב אלא מתהלך מקפץ ועולה שעקר שכינה ב
בתחתונים היתה   אמר רבי שמואל בר נחמן משברא
הקב״ה

אבקת רוכל

הקב"ה את עולמו נתאוה לדור בתחתונים כמו בעליונים
עבר אדם על צווי אמר הקב"ה מתאוה הייתי לדור
בתחתונים ועברת על צווי עלה לרקיע הראשון.
חטא קין ועלה לשני: חטא דור אנוש עלה לשלישי.
חטא דור המבול עלה לרביעי חטא דור הפלגה עלה
לחמשי. חטאו אנשי סדום עלה לו' חטאו אמרפל
וחבריו עלה לז' אמר הקב"ה ז' רקיעים בראתי ועד
עכשיו שרשעים נשמור בם קהל כל הרשעים והעמיד
אברהם שגדלו מעשיו הטובים הורידו משביעי לששי.
בא יצחק והורידו מו' לה' בא יעקב והורידו מה' לד'
בא לוי והורידו מרביעי לשלישי. בא קהת והורידו משלישי.
לשני בא עמרם והורידו משני לראשון ואחר כך בא
משה רבינו ע"ה והורידו לארץ דכתיב וירד ה' על הר

סני

שני וכתיב ויהי ביום כלות משה כלת כתיב (אמר ר״י)

והוא לשון כלה כמו שאמר לבני אחותי כלה אמר הקב״ה ו

בשבילך למקום שהייתי מהלך מן יצאתי ולנו חזרתי

מכאן אמר רבי שמעון כל מקום שנאמר ויהי לדר

שקיק ימים קרבה ונפסק וכן ימד הבבלי הלוי פסק

לו במנם שפיכתו בין הבדים לבתיה בין שדי ילין :

עד שהמלאו ז׳ בתי אבות בע״ז ועלה לו ומעלה משבעה

רקיעים לבתיה השמים כסאי והארץ הדום רגלי אי זה

בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי וגם כל זה

אמרו רבותינו ז״ל ולא זזה מכותל מערבי לבתיה והיו

עיני ולבי שם כל הימים רבי יוחנן ורבנו היו

הולכים בדרך מצאו שדה יפה אמר רבי יוחנן שדה זה

שלי היה ומכרתיו ואחר כך מצאו כרם יפה אמר לו כמו

כן

אבקת רוכל:

כן אמר לו בנו שמכר את מכרתו אמר לו בני למילף

(פירוש כדי ללמוד תורה) בכה בנו של רבי יוחנן אמר

לו אביו בני אל תצטער ואל תבכה על חדר שמכרתיה

שנקנה בשש' ימי בראשית כמה שנקנה בארבעים יום :

פירוש הארץ בכורם : פרק קמא דחגיגה על שלשה הקב"ה

בוכה בכל יום על מי שאי אפשר לו ללמוד ולומד ועל מי

שאפשר לו ללמוד ואינו לומד ועל פרנס המתגאה על

הצבור בחנם : פרק אלו עוברים תנו רבנן לעולם

ימכור אדם כל אשר לו וישא בת תלמיד חכם שאם מת או

גולה מובטח לו שבניו תלמידי חכמים ולא בת עם הארץ

שאם מת או גולה מובטח לו שבניו עמי הארץ וכן

אמרינן בפרק יש נוחלין הנושא אשה צריך שיבדוק

באחיה דכתיב ~~ויקח~~ ויקח אהרן את אלישבע בת

עמי נדב

עשיר כדי שמתוך נחמתו לו לעשק כי הוא כנס לוים
לוחי הלא תנו רבנן לעולם ימכור אדם כל אשר לו
וישא בת תלמיד חכם וישיא בתו לתלמיד חכם משל לענבי
הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל ולא ישא בת עם
הארץ שמשול דבר כעור ואינו מקבל תנו רבנן לעולם
ימכור אדם כל אשר לו וישא בת תלמיד חכם ואם לא
מצא בת תלמיד חכם ישא בת גדולי הדור לא מצא בת
גדולי הדור ישא בת ראשי כנסיות ואם לא מצא בת
ראשי כנסיות ישא בת גבאי צדקה לא מצא בת
גבאי צדקה ישא בת מלמדי תינוקות ולא ישא בת
עם הארץ מפני שהם שקץ ונשותיהם שרץ ועל בנותיהם
הוא אומר ארור שוכב עם כל בהמה תניא רבי אומר
עם הארץ אסור לאכול בשר שנאמר זאת תורת הבהמה
כל

אבקת רוכל.

כל העוסק בתורה מותר לאכול בשר בהמה חיה ועוף וכל
שאינו עוסק בתורה אסור לאכול בשר בהמה חיה ועוף :
אמר רבי אלעזר עם הארץ מותר לנוחרו ביום הכפורים
שחל להיות בשבת אמרו לו תלמידיו רבי אמור לשוחטו
אמר לו זה טעון ברכה וזה אין טעון ברכה ואמר
רבי אלעזר עם הארץ אסור להתלוות עמו שנאמר כי היא
חייך וגו' על חייו לא חס על חיי חברו לא כל שכן :
אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן עם הארץ
מותר לקורעו כדג אמר רבי שמואל בר רב יצחק ומגבו אמר
רבי עקיבא כשהייתי עם הארץ אמרתי מי יתן לי ת"ח
ואנשכנו כחמור אמרו לו תלמידיו רבי אמור ככלב א'
אמר להם זה נושך ושובר עצם וזה נושך ואינו שובר עצם:
תניא במגילה ר"מ אומר כל המשיא בתו לע"ה כאלו כופתה
לפני

לפני אדם מה אדם זורע ואוכל ואין לו בושת אף ע״ה
מכה ובועל ואין לו בושת תניא ר׳ אליעזר אומר
אלמלא צריכים אנו להם קורנים אותנו תניא
ר׳ חייא אומר כל העוסק בתורה בפני עם הארץ
כאילו בועל ארוסתו בפניו שנאמר תורה צוה לנו משה
מורשה קהלת יעקב ובזולה שנאה ששונאים עמי הארץ
את תלמידי חכמים משנאה ששונאים אומות העולם
את ישראל ונשותיהם יותר מהם תנו רבנן איזהו
עם הארץ כל שאינו קורא קרית שמע שחרית וערבית
דברי ר׳ אליעזר ר׳ יהושע אומר כל מי שאינו מניח
תפילין בן עזאי אומר כל מי שאין לו ציצית בבגדו .
ר׳ נתן אומר כל מי שיש לו בנים ואינו מגדלן לתלמוד תורה
אחרים אומרים אפילו קרא ושנה ולא שמש תלמידי חכמים

אמרה רוכל

זכו עם הארץ המשתמש באור תורה על תורה

תסייעו כיון דחזיה דקא מצטער אמר ליה רבי מצאתי

רפואה להם דכתיב ואתם הדבקים בה' אלהיכם

חיים כלכם היום וכי אפשר לאדבוקי

בשכינה והא כתיב כי ה' אלהיך

אש אוכלה הוא אלא המשיא

בתו לת"ח והעושה

פרקמטיא

לת"ח

והמהנה ת"ח

מנכסיו מעלה עליו

הכתוב כאילו נדבק בשכינה

פרק אחרון דכתובות אמרינן מתחלה לומה ת"ח

אמל

אבל עם הארץ לקי—תון של זהב מפני— שעכבו
דומה לו לקיתון של כסף נשבר ימינו דומה לו לקי—תון
של חרס: בסוף מסכת קינין רבי שמעון
אומר זקני עם הארץ כל זמן ש
שמזקינין דעתן מטרפת-
עליהן שנאמר מסיר שפה
לנאמנים וטעם
זקנים יקח
אבל
זקנ—י
תור— —ה
אינ—
—ן
שכל

אבקת רוכל.

זמן — מו — די: —

דשר — ח —

מיוצר — ך

על — ים

שנאמר —

כי : י : ים

חכמה ומו — ן

ימי —

הבונ — ה

תם ונשלם הספר הראשון

ישבחהו המחדש כל חומר וצורה

לפק

ב״ה אבקת רוכל

[illegible]

נחלק לארבעה חלקים ואלו הן

החלק הראשון יבאר בעניין סוד העולם הבא
ולמה קראוהו עולם הבא וסוד כל ישראל
יש להם חלק לעולם הבא וכו'

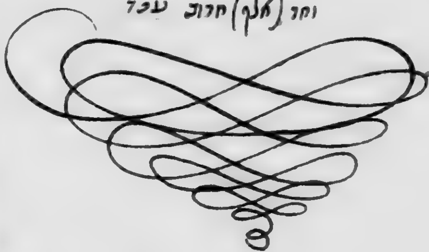
החלק השני יבאר בענין דין הנשמות שנכנס
אל מעמד ומהו נכנס אל מעמד וכו'
הוא סוד נכנס אל מעלה ומהו נכנס
אל מעלה

החלק השלישי יבאר בענין הנפש אחר הפרדה מן הגוף לאי
זה ואיך הלך אחר צאתה מזה העולם
והניח

חכמת רוכל

והנה לכונה אחר לבאר בזה העולם זנו

החלק הרביעי יבאר בענין הח״י קמרים שעבר
הקבלה להחיות ולהשיב אותם מ״ס בנין
ונשמה כאשר בהחלק ובו יתבארו כמה
סודות גדולים ועמוקים בסוד הח״י
קמרים ובו יתבאר סוד אלף שביעי
ומאמר ש״ית אלפי שני לבוי עלמא
וחד (אלף) חרוב עכ״ד

לונח

חתם ספר יסוד תורה מבאר / וסוד חכמה ובינה הוא מחבר:

ומלא יקר השם בספר / אחדותו וקדמותו הדבר:

וכי גוף ונפש הוא יוכל / לכל הויה כמוציא כל מדבר:

ובורא אחד תמיד ונסתר / ומאיר כל פני הוה ועבר:

ואיך עולם במחשבה לתקן / והמציא יש בלי רע וחסר:

שמו גדול ושמנו יבורך / לכל שחק ונוף אחר ואחר:

וגם שמעת אצילות על יחול / ואיך יתין הכנה שם ועבר:

ואיך חקק ברוח כל נשמה / ושפעתה עדי בא גוף לקבר:

והוא נמצא בסוד בוראה הכלל / והנהגה יסוד עולם וגבר:

והשאר כמו מלאך נבורה / בהעצתון אצבלי צדק ודבר:

והוא יתן לעבדו עם ויראה / פעולת אשר רבה לספר:

חקוק דוד בספר זה ובנן / פעולתו והוא כך שאור ה':

והוא יורה לכל מבין בסודה / נתיב צדק ודרך הישרה:

החלק

אבקת רוכל

החלק הראשון הוא בענין סוד הנשמה אחר צאתה מן
הגוף לדעת לתי היא ואנה הלך ומה ענינה
בצאתה מזה העולם והתפשטה מגופו ובנין הלבוש אשר לבשה
בזה העולם דע כי מאד יקשה בעיני בעלי העב' והעוסקי'
בדברי הפילוסופיאה מה שאמרו ז"ל בכמה מקומות
ומביאין ראיה מן התורה על ענין הנפש אחר צאתה
מן הגוף ויש אנשים מבני תורתנו שהם מחזיקים תמיד
בכל דברי הפילוסופיאה על כי כל דבריהם בצד דעות
בני האדם על כי אין מעיינים יותר מדברי המחשבה אשר
בהם ואומרים כי אותו הדרך הוא דרך האמת ממש ומושבים
כי כל דברי תורתנו הם מאותו הדרך ממש ומי שמוציאם
מאותו הדרך כאילו מוציאם מדרך הקיים ולא יבינו ש
לבם לא דעת ולא תבונה לאמר הוא יתברך אין דעתנו

ומחשבתנו

ומחשבתו כדרך דעות בני אדם והתורה שכל בני אדם
תאמרים שיודעת כי כגבוה שמים על הארץ כן גבהו דרכי
מדרכיכם איך תוכל דעתנו ומחשבתנו להבין דבר שהוא
חוץ ממנו והוא מחשבת השם יתברך ודעתו העליונה מנגד
דעתנו ונגד דעות בני אדם הלא התורה היא מחשבתו של
מקום ודעתו העליונה ואם איננו כן למה הוצרך הש״י כשנתן
התורה האחת להרבות שמים וארץ שנאמר אחר דעת ראשך
שמים נטיתו ובכוכבים רחק וינם וכו׳ ובכתוב והר סיני
עשן כולו וכתיב וקולות ולפידים והדברים האלה
הלא הרמזו רבש המדברים בכל מקום יגיד לנו את כל
דברי התורה בלא בלא קולות וברקים וענן כבד וקול שופר
ובלא התרגשות שמים וארץ אלא חלילה כי אין אדם
שיוכל להבין מחשבתו ודעתו יתברך ולכן הוצרך מעשה
רבינו

אמונת רזל

רבינו ע״ה לקבל בקבלה הקבלת דבר פי התורה שהיא
מחשבת ודעת הבורא יתברך ואעפ״י שכל בני אדם יודעים
כי משה רבינו ע״ה לא בחרו בשם יתברך מפני שהיה
חסר דעת ומוחו ריקם ולא היתה דעתו שלמה כדעת
ארסטו וחכמתו כחכמתו והוצרך לדעת פי׳ דברי התורה
שקבל בקבלה שלא היה יכול להבין אפילו שום דבר מענה
כדעתו ובמחשבתו ובכל יכלתו מפני שהיא דעת החכם
יתברך ולכן בני אומתנו המאמינים קיום בדברי
הפילוסופים ודנין דברי תורתנו שלאותה הדרך
כאשר והחיים דברי התורה או דברי רז״ל חושבים בלוח
דעתם מענה לדבר ולהשיב שלאותו הדבר למען
לא יהיה בלי מענה ולא יתחרטון בחכמתם ושלכל
זה אעפ״י שמשיבים מענה לשון בינם לבינם אינם

מאמינים

מאמינים שאותו הדבר מדברי רז"ל או מדברי אחרים שהם
אמת זולתי שיראו עצמם מחוסרי אמנה בפני העם :
ויש לנו לדעת כי כל התורה כולה היא דעת המקום יתברך ולא
תמצא ספור ומעשה ודבר וענין בתורה שאינו דבר שכל
העולם כולו תלוי עליו וסוד שמו יתברך שהוא שם המפורש
וסוד המצות והמרכבה והמדות השכליות בנויין עליו
ונראים בתוכו מה שלא יוכלו להבין כל בני המדע והשכל
לאמר אפילו רמז ממנו ואפילו רמז מכל הרמזים שבעולם
ומה יעמדו לרוח השכל ולקרב בדרכי תורתנו לדבר אפילו
ברמז אות אחד כי ליודעים לבינה ה' יהיה סתרה וכו' והמבקש
עמוק דברים אלו עמוק ימין   ונחזור על מה שהיינו
בו אומרנו על ענין סוד הנשמה אחר צאתה מן הגוף
והשתלשלה ממנו למי היא ואנה הלך ומה ענינה ואם היא

יודעת

אבקת רוכל

יודעת מן הנוף אשר בניקה או אם זוכרת תמנו ראו אם אתפה בלאבה מן העולם ומה ענינה ואם יגלה דין ושנא וכמה נדונת ודינה מה הוא עשרה דברים הללו יש להעריך ולחקור בהן כאשר אמרנו לדעת פשר דבר :

ויש לחזור על העניין בכוונת הנשמה כאשר פרשנו כי העניין חוזר לקדמותו הנרא והעקר במוד סבת הראשונה כי יש לך לדעת כי הוא יתברך ברא העולם והמציאות לפי חסד ולא לצורכו כי לא לצורך שלו יתברך המציא עליונים ותחתונים כי לא באו לעזרת ה' זולתי לפי חסד והמציא חסדו עמהם בראם ובציאם ועל כן בזה המענה אמרתי עולם חסד יבנה ולפיכך בהיותה המציא עולמו לפי חסד יש לחקור. ולדעת על סוד דרכי הנהגת ועניין סוד אלהותו יתברך שהמציא חסדו עמנו ונתן בנו סוד הנשמה

הנשמה הקדושה ממקור הקדש נחצבה ומדור השכל
הל״ב דלביה ממקור החיים ודע והבן כי מעוד יסוד
הנקודה העליונה היא מאמצעה בסוד קדש קדשים אזי כל
ההרות יוצאות על הכותפם ומשם יורד על הראש שהוא
סוד הימין כהן גדול כנגד הראש ומשם יורד על פי מדותיו
סוד המדות העליונות אשר הקשר יה הכהן הגדול והם כולם
עומדים וקיימים מאור הנקודה העליונה עד אשר נמשכו
המעלות בסוד האילן אשר הזכרנו שהוא מונהג י״ב גבולי
אלכסון והוא בסוד ד׳ רוחות העולם ומאותו אילן הנשמות
פורחות וזהו אמרם ז״ל אמר רבי יוסי אילן יש לו להקב״ה
והוא מונהג בד׳ רוחות העולם וכו בעניין י״ב גבולי אלכסון
ובכולם יש פקידים ונגידים מופקדים להנהיג העולם
השפל ויורד שהם קדושים נטועו מן האילן והאלכסונים
הם

אבקת רוכל

יש לרוח מזרחי כו' ולרוח צפוני כו' ולרוח דרומי כו'
ולרוח מערבי כו' ויש לו ששים פרחות הנשמות על אותו
האילן דכתיב אני כברוש רענן ממני פריך נמצא אומר
שהנשמות פרי מעשיו של הקב"ה וכן שנאמר במעשה בראשית
עץ פרי עושה פרי למינו ואלו הן הנשמות שהן פרי של הקב"ה
ועל כל פנים כי מסוד שורש זה האילן נשמות פורחות
ואלו הן נשמות של צדיקים שהם נקודות עמו דורו
ולא תאמר כי סוד השלש מדרגות אשר אמרו שהם נפש
רוח נשמה כי בכל מקום אחר כך יש לך לדעת כי סוד
הנשמות העליונות לבד הן ממקום האחד ומשם שורש אילן
האחד נקודו ועדיין הנה נכנס בבאור כל הענינים הוא
והתעוררתי בזה כי סוד הנשמה העליונה בסוד כל אחד נמשך
שכל מהותך שכל כח מבת הנהר אשר לא יכזבו מימיו וזהו

כח

כן המקיים כל כחוט הנוף להביע להם העולם הזה
ולם הקאמר בלבבך א״כ סבת נפשות הטובים והרשעים מאיזה
מקום באו אם מסבב זאת מתעלה בנאמרת למעלה אם כן
כל אפיה אוין ומקרה אחד לכל חלילה חלילה כי אין להאמין
בזה כי כרחוק מזרח ממערב כן רחוק הקד׳ מן הטומאה
והנקלה מן הנכבד וגו׳ וכשתדרשו בזה יש לנו לפרש
במעוט דברים על הענינים האלה הנה כי כל מעלות
עליונות וסבות נכונות אשר קיום האמונה תלוי בהן כולן
נמשכות ממעלה הפנימית הנקראת קדש והיא כלבשלמות
חומה נאמנה זוהר החכמה מעין יוצא ובא בנמשכה תמיד
קאויר הזך נעלם במודו ונסתר בחקירתו ומזה כל
מעלות הקדש למיניהם ובמנוריהם ובהם תלוין כל קשרי האמונה
בקיומה ויש מדרגה אחרת כסבת הרע והוא מצד המזכרת

אבקת רוכל

יצר הרע והוא מקום הטומאה המטמאה שקץ בשקוצי טומאה
וסוד סבבה נקרא אלקים אחרים ומשם יתפשטו כל חלקי סטרא
הטומאה למיניהן והכוחות והכופרים הבאים לטמא עצמם
כמשיכים רוח מאותו הצד ורוח הכוחות משם הוא ועל כן
בעוד שזו הרוח טמאה ומטמאה מה כבר יצאה טומאה
ממנו ואינו מטמא ונחזור למה שביארנו בבאורו על ענין
סוד הנשמה אחרי הפרדה מן הגוף אם ידעה וזוכרת
לגוף אשר שכנה בתוכו הדעת כי הנפש אחר צאתה
מן הגוף אז"ל שבים זוכרת ומתאבלת עליו על הפרדה
ממנו ואם תאמר הוא"ל והנפש כבר יצאה מן הגוף והגוף
נשאר כאבן דומם בבלי אין מפן כו היאך תאמר אך בשרו
עליו יכאב זכור דבר חק לנגע ומן הנראה לעינים ·
ואם תאמר שאין כך הרי התורה מעידה ורז"ל אמרו בכמה
מקומות

תקוות הענין הזה אחרי אין אומרים לפני המת אלא דבריו של
מת ואם הוא כאבן דומם מה איכפת לן בין לדבריו בין לדברים
אחרים כי אינו יודע ולא מרגיש ולא מבין וכן באותו מעשה
דרבי חייא ורבי יונתן דהוו אזלי בבי קברי והודיעו ודאי
שהמתים יודעים ומרגישים והטעם שבנפש יצאה מהגוף וגם אמר
הקב"ה לך תן ענין אחרו כי החיים יודעים שימותו והמתים אינם
יודעים מאומה והשיב לו אם קרית לא שנית ואם שנית לא שלשת
(ואם שלשת לא פירשו לך) להודיעו כי ודאי יודעים :
ואמרו בגמרא למה הולכים לבית הקברות כדי שיבקשו המתים
החיים עליו ובכל כל חכם חכמים גדולים קדושי עליון היאך
יאמרו דברים בטלים שאינם אמת אלא על כל חכם הגוף שלשה ש
שבנפש יצאה מגופו יודע ומרגיש ודאי כי קבלה נכונה וידועה
גמורה ידעו בענין זה והענין ידוע למשכילין הקדושין

מאותו

אבקת רוכל

משרתי עליון כפי הקבלה הנכונה ואמנם כי על כל פנים הנפש
יודעת וזוכרת מקום דירתה בעולם הזה ומתאבלת עליו ודואגת
על בניה ובעלי הטבע יאמרו האיך הוא הדבר הזה שאי אפשר
כי הרוח האוהבת ומשתוממת ומתאבלת באיזה פה מתאבלת ובאיזה
ניה לאהבת דבר שבא דרך תשובה בלי שום צד שהוא אחר על זה
ישקו והשפעות נשאר בהם שהם מזינים ויודעים כי פועל
הש״י ומעשיו דבר זה וכבר כתבתי אותו בספר הריון הוא
מעשי הטבע והרשות בו מלבוש כפי אשר השיגה ידי ועל כן
אין לחזור על הענינים בכמה מקומות והאמת הנכון לדברי
חז״ל בכל מה שאמרו ואין לזוז משום אחד הדעות וכל דברי
חז״ל אמת וקיימים ונאמנים לדבריהם אשריהם ואשרי בשומעים
לדבריהם הנפש אחר צאתה מן הגוף מתאבלת עליו לאחר הירא
נדונה כפי השגתה יבחן יו לגאול ולדעת ולהכיר את ענין
דינה

דינה וטענה כי כבר התעוררנו בתחלה שהיא נגזרה מאותו
מקום המעלה הנבחרת והנשמות הם פרי מעשיו של הקב״ה
והיא לוקחת ממש כאשר התעוררנו בסוד אומרו ויברא
אלקים את האדם בצלמו נשמה היא בצלם אלהים והיא כנזירת
ממנו היאך הוא יסוך עצמו ועצם מציאותו הויתו שהוא
דבר שלו ממש אלא אמרו בכאן קצת בעלי קבלה כי הנשמה
היא בעולם הזה כמאסר הגוף ומתלבשת בלבוש הגוף ובשעת
רוצה להעביר לכלוכה ממנה ולטהרה מלכלוכה אינו רוחצת
אותה באש (והוא אש של גיהנם) כמו שנפרש ואמנם כי העברת
לכלוכה אינו אותה כדיוקה נכנסת באש יש ללמוד מהסלמנדרא
שאומרים שהוא מאורע קטן שבבגד ואותו הבגד אינו נראה
אותו באש מפני שאותו הבגד בא מאותה סלמנדרא שהוא חי
כמין עכבר הנמצאת בהרי הגפרית ונולדים מן האש
ומברק

אבקת רוכל

ושכרה זוכה קדש והכנה השמור ממנה אין היכר—
זולתי באש והנשמה שהיא מאש הולד׳ האש על אחד כמה
וכמה שהן שקולות לבלוע׳ זולתי באש ועל כל פנים יחיד
אחרת ועדיין נפרש בסוד זה הענין מה בו נכנס ועונשין
ודינין כפי אשר הדין ידינו בע״ה ונחזור למה שבארנו
בתחלה והתעוררנו בסוד הנשמה למי היא ואנה הולך
ומה שנהג כבר הורנו החכמים הקדושים מסדרי עליון
בספריהם על ענין זה כי הנשמה אחר צאתה מן הגוף אם
היא זכה וברה בלול במעשים טובים בעולם הזה היא
הולכת לגן עדנו מקום להתעדן שם ולזכות באור
החיים וכל בני העולם יש להם הכוונה הזאת וכלם מודים
עליה אבל אין בדברי חכמי המשנה במוסר בני אדם
ולא יקר להם במוסר השכל ואמרו ענין גדול והוא האמת ודאי
כי:

כי העולמות כולם דוגמא זה לזה ומ"מ שבעולם של מעלה זך בזכות
האור העליון יותר כמה וכמה פעמים מהעולם השפל במורד
המעלות והמדרגות אלו מאלו כולם הם דוגמא אחת ומה שיש בכאן
בדוגמתו יש בכאן כפי מה שאמרו רז"ל ירושלים הבנויה כעיר
שחוברה לה יחדיו כמו שיש ירושלים למטה כך יש ירושלים למעלה
וזה כענין זה וזה כדוגמת זה וכל הדברים שיש למטה יש
למעלה כדוגמתן יש למטה גן עדן ויש למעלה גן עדן והוא
גן עדנו של מקום ונהר יוצא מעדן להשקות אותו כאשר
נפרש כענין זה יש גן עדן למטה במקום חלקי העולם
והוא אמת ומדדו חדשו ופרקים אלו בכמה מקומות הם
ואמרו פתח אחד יש לו לגן עדן סמוך למער' המכפלה ואמרו
שכיון שהנפש יוצאת מן הגוף אם היא בריה וזכה מיד נכנסת
במערת המכפלה ימנעת לאדם הראשון ובכאן דרשו לרצות
ועניינים

אבקת רוכל

ועכשיו שאין לנו לדבר בהם ולהאריך בהם יאמרו
שאם הנשמה נכנסת לאותו גן עדן שהוא בעולם הזה
ואם מתעדנת ומושכת כהמשך האור מן העין דוגמת
אור העליון להתעדן עם כל אותו זמן הקצוב עליה ואמנם
כבר הקדמתי כי אין לנו להמשך לעניינו לדעת אחרת זולת
לדעת מסורת עליון אשר קבל זוהר הפנימי קבלה מסיני
איש מפי איש וכל דבריהם פנימה בהיכל המלך ואמרו
כי ודאי הנפש שהיתה מורגלת בזה העולם המורגש ומוכרת
בזה הכלי כשיוצאת מתוכו אינה יכולה להכנס מיד לרצ
זוהר העליון ולסבול אספקלריאות עליונות שלא היתה מורגלת
בהם ועל כן הוא יתברך ממשיך אותה בזה הגן עדן
שבארץ שהוא מעין העולם הזה ודוגמת העולם של מעלה
ובכאן נגלו סתרים גדולים ועניינים נסתרים אין ראוי להזכירם
בכאן

בכאן ולהכנס אותה בכבודה והמקרים אשר חכמים הגידו
ולא כמדרגה גדולים ורמים על ענין הנשמה באי זה ענין
עומד שם והוא נודעת ומשגת עד שתהיה מורגלת באותם
הענינים והציורים הפנימי׳ שהם לנשמת העולם העליון :
ואמרו היאך מתלבשת במלבוש ידוע ומה והיו קורין לאותו
המלבוש חלוקא דרבנן עדיין לא נשלם חלוקו דרבי פלוני כי ודאי
מקרים גדולים יש בכאן אשר גלו הם במדרגתם הענינים גדולי׳
וידועים למשכילים משרשי עליון ואמרו כי הנשמה מתעדנת
עם כל אותם הימים והזמן הנגזר עליה עד יום עלותה בית ה׳
וביום כלות הזמן עולה למעלה לחזות בנועם ה׳ ולבקר
בהיכלו ושם תוסיף כח והדר וכבוד מה שלא היה לה קודם
שתרד לזה העולם ושם תהא צרורה בצרור החיים אשר עין
לא ראתה אלהים זולתך יעשה במעלות הנפש הבריאה והזכה ול

יקשה

אבקת רוכל

יקשה בעיניך בחורי לפעמים נפש ולפעמים נשמה ואין מדקדק
על מה שאמרתי כי האל ודקדקתי בתפלה שוב לא חששתי באותו.
הדקדוק זולתי בשעת הצורך ואם תאמר הואיל והנפש לא תעלה
מיד למקום מרומים לקשרה צרורה בצרור החיים אלא שהיא
יורדת למטה לארץ מה הפרש יש לה מה שאמר חכם הרזים
והוא יודע ואומר מי יודע רוח האדם העולה היא למעלה כי על
כל פנים הוא אומר שעולה ואתה אומר שיורדת באומרו ורוח
הבהמה היורדת היא למטה לארץ כי אין הפרש כי על כל
פנים שמעתו ואמונתנו סתרו לנו כי נשמת הצדיק היא
עולה למעלה מיד בלי שום עכוב ואמר החכם לאירי בפי
עליה וקם תענוגים וקיים הענין ואמר הא דשאלו ליכיר
הא לעילי בלא כר ועוד אמר על ענין שבחה של ארץ
ישראל הדר בארץ ישראל דומה למי שיש לו אלוה והדר בחוצה
לארץ

לארץ דומה למי שאין לו שוה כענין שאמר כי נגרשתי היום
מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים על שהיא נגרש
מנחלת ה' לארץ אחרת. ואמר [illegible] הנשמה בארץ ישראל
היא העולה למעלה למקום נחלתה ואין לה טורח אחר לעלות כי
אין עליה שר ושליט זולת ה' לפיכך היא עולה מיד והמת
בחוצה לארץ מת ברשות אחר והנשמה אינה יכולה לעלות מיד
כי מתגלגלת בכמה גלגולים שיצאת ברשות אחר ואמרו על
רבי ורבי אלעזר שהיו עולים וכו' וראו ארונות שלמתים שהיו
מובאים לקבר בירושלם אמר רבי אלעזר מה הועיל לאלו
שיצאה נשמתם בחוצה לארץ בחייהם לא זכו במיתתם יזכו
אבל אני קור' עליה' ותבואו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם
לתועבה קרי לך בכמה ענינים כי בודאי נשמתן של צדיקים
עולה מיד ואותה מעכבת לעלות והדר למטה לארץ :

וע

חבקת רוכל

ולא יכנס בדעתך להיות נקל בעיניך עליית גן עדן שבארץ כי מי ומי שיזכה להכנס בתוכו ואם כל זה יראה ורעד ומורא גדול יש בתוכו ותקן נורא המקום הזה ואין זה כשאר המקומות שבעולם כי מכוונות המקומות וגבול הו' במעלותיו כי אמנם ציורים וענינים אשר בגן עדן של מטה ואותם הענינים והציורים נוראים ויש לנו להאמין ולדעת כי גן עדן של מעלה הוא סוד צרור החיים ואותו הגן הוא הקב"ה חפץ בו תמיד ונאמן של צדיקים צרורות שם ונהנות מזיו וזיו גן עדן של מעלה אינו זולת מאור זיו הנהר היוצא מעדן הנכנס בתוכו ו ומשפיע שם אור וזוהר הפנימי מאוהר העולם הבא שהוא סוד עולם הבא קדש הקדשים של מעלה ועליהם נאמר עין לא ראתה אלקים זולתך גן עדן זה הוא סוד גנזו לחכמים המקובלים יודעי חן ומביני מדע וסוד אולמיו ונפשו ושעריו והאבנים היקרות

יקרות בכמה פנים מחודדות וקבועות נחקקים ומשבצות
בסוד ירושלים הבנויה והשערים פתוחים כנגד ז' נבחרות עליונים
אשר עליו נבונים ועל זה הסוד אמרו רז"ל על ירושלים שלמטה
שעומדת על ז' הרים שנאמר ירושלים הרים סביב לה והם
ז' הרים אשר הם קומה והדרה ועליהם אמר נעים זמירות
ישראל אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי ואמנם כי אורה
הנהר הוא כולל את כולם להאיר על עבר פניה ועל זה הסוד
אמרו שהעולם על ז' עמודים עומד שנאמר חצבה עמודיה
שבעה וחזר לומר על עמוד אחד עומד שנאמר וצדיק יסוד
עולם ועל כל סוד אחד ועניין אחד מי יעלה בהר ה'
וגו' רז"ל דרשו מי יעלה בהר ה' זה גן עדן שלמטה שזה
מכוון כנגד זה מי שזוכה בזה יזכה בזה כי על כל פנים
אין עולה ונכנס בהם זולת צדיקים גמורים בענין שאמרו

פתחו

אבקת רוכל

פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה   זה השער לה'
צדיקים יבואו בו ולמה נאמר עליה בהר ה' יראה ונאמר
קימה במקום קודשו עליה בהר ה' כן צריך כי ההר הטוב
הזה הוא ההר אשר חמד אלקים לשבתו הר השכל וגבעת
הלבונה אשר הנשמות צרורות בקרבו הר המור נקרא ונרשם
באשר השם שם והוא ההר הכולל שפע ההרים הרמים
והנשאים בלי כהר עלי ידי צדיק אחד ועל כן יש בו
עליה תלמוד למעלה נאמר קימה במקום קדשו ודאי כך
הוא כי הוא גן עדן שבארץ כי מאחר שהנשמה יוצאת
מהגוף והיא כצפור נודדת מקנה יש לה קימה בזה גן
עדן שבארץ שהוא מקור מכל חלק העולם מכוון תחת ג"ע
של מעלה ומשפע מתכו כפי קבלתו מן ההרים הרמים
והנשאים ועל כן יש לה קימה להר עדן שם בהתבוננות
גדולה

גדול לדעת והשכיל ולהרגל בתפלות בזרים אל מעלה
ומאחר שהיא מורגלת שם מעט מעט תעלה אל מקום השכינה
להיות צרורה בצרור החיים ולהתעדן עם מזיו העולם הנמשך
לגם לכן המקורות ומה נאמר ונעים הכנס ההיכל מלך
פנימה והמעיד לשאול תלה הכל אומרים ומודים שהנשמה
עולה למעלה שהיא נשמת הצדיקים להיותה שם בצרור החיים
לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו ובאמת ידענו כי אברהם
יצחק ויעקב ושאר חסידים שבישראל החיים הם לעלות
נשמתן למעלה ולהיותם בצרור החיים צרורות אם כן
אמנו כי רבי יהושע בן לוי ורבותינו אמרו כי בגן
עדן שבארץ אברהם יצחק ויעקב שם · כל ידוע בראש
הקרואים ובהיכל אחר בלאורה בני הצדק והנקלות
הגב בראש ובהיכל אחר עשרה הרוני מלוכה ובהיכל
אחר

אבקת רוכל

אחר אותם שקבלו יסורים בזה העולם וכמה ענשים גדולים אחרו ואם תאמר שעל גן עדן שלמעלה נאמר הם ואלו כי לא יוכל לפי יכולתו להכנס עם חנוך ואליה כאשר נכנסו אם כן אבא אומר שכל נשמות של צדיקים קן שתו בתרס צרורות בצרור החיים מי נתן אותם לאותה מקומות שבכלי גן עדן כי החיים הן לשלוח כו כן מיד בין מקום כמה שנים ולהיות נאחזים צרורות בצרור החיים למעלה ולא להיות למטה הדי נראה שאין זה מה שהתעוררנו עד עתה ולא מה שאומרים רוב אנשי העולם הדע לך כי הנה להקשות זה יבעור דבר גדול מה שלא יוכלו להבין על דרך האמת מענה זולתי מי שטעם טעם הדבש ואכל לו וידע המענה על בוריו דבר גדול נפלא ונסתר אשר הזוכה לשמוע יהמה בשמחה גדולה וידע העקר והשורש על כל הענינים האלה אשר אין אנחנו לגלות

לגלות אותם הרכיבה כלכך ונחזור עליה שהיינו בדבורו
על ענין הנשמה הזוכה להכנס לסוד זה הגן עדן שלמעלה
ויש לאמר לגן עדן יש בארץ והוא בנוי בהכלות מרוקמת
ביופי ובכל מיני אבן יקרה כענין העולם הזה ואילנות
ובשמים וריחות טובות וכו עץ החיים בתוך הגן ועץ
הדעת טוב ורע ויש בו דברים פנימיים וציורים נוראים
ובנוי סתרים מענין העולם הנגוז שלמעלה סוד גן עדן
שלמעלה ואמרו כי יושבי הארץ הלזו ראים עץ החיים
אשר בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ורואים להט החרב
המתהפכת : ואמרו כי מחכמי הקדמונים בראותם
בחכמתם בענין השכל חלקי הישוב ידעו המקום הזה
וראו ד' נהרות יוצאות משם ולקחו עצמם ביחד
שאלו יוכלו לבוא שם ולקחת מעץ החיים אשר בגן שיחיו
לעולם

אבקת רוכל

לעולם ויאכלו גם לאחרים והתחילו לעלות דרך פרק למעלה
עד שהגיעו קרוב לגם והתקרבו כחצי מיל לפני הגן לבא
אותם לבא בחרב המתהפכת ונשרפו ואז׳ אבדה חכמת היונים
הקדמונים כי על כל פנים אותם הקדמונים קרובים היו אל
האמת ועם חכמי תורתינו היו מתקרבים תמיד ושומעים
ולומדים וחכמתם היתה קרובה אצל האמת ואחר כך באו
האחרונים ארסט״ו וחביריו ולקחו חכמתם בדרך אותו/
הדעת ואין לה צד ענין בתורתינו ובדרכיה כלל והנה
ענין גן עדן זה שבארץ יש בו דברים נפלאים ונוראים
על שהוא כולו מסור לנשמות בדוגמת העולם הזה ודוגמת
העולם של מעלה כי גן עדן של מעלה הוא לנשמת הגן
עדן של מטה ועל סוד אחד נאמרו ועומדים שניהם כפי
אשר אמרנו בתחלה זה למעלה וזה למטה לעת אחד להם
וכל

אבקת רוכל מ״ג

וכל אחד מהם שלם השמות נקרא ודי במה שרמזנו

והתעוררנו בענין זה

לכל משכיל

ונבון אשר

נחה עליו

הרוח

:

הדרן עלך חלק הראשון

אזהרת רוכל

[illegible]

הוא בענין דין הנפשות בנכנס אל מטה ומהו
נכנס אל מטה וכי הוא סוד נכנס אל מעלה
ומהו נכנס אל מעלה :. עכ"ל

דע לך בעת כי נכנס אל מטה בארץ כדוגמת
נכנס אל מעלה וכמו שיתעוררנו ש"ע
כן עתה למטה בארץ כדוגמת גן עדן אל מעלה כמו כן יש
נכנס למטה בארץ והוא המקום הנקרא בית הכנסת ועל זה
נקרא נכנס לפי הסוד הנכון למשכילים יודעי חן והוא א[illegible]
דולק והענין הוא סוד גדול למופלאי לעתידי האש הגדולה
הזאת

אבקת רוכל חג

הזאת מורכבת לנשמות שלרשעים להענישם שם ואמנם
כי זאת האש היא נמשכת על דרך אור הבורא יתברך ואמנם
המשכת האש היסודי של מעלה שהיא מצד שמאל דנקרא
פחד יצחק וזהו שאמרו רבותינו ז"ל בפסוק מפחד
בלילות אמרו מפחדה של גיהנם שדומה ללילה כי מאורתו
הפחד נמשך המשכת גיהנם של מעלה וזהו מה שאמרו רז"ל
גיהנם נברא בשני ואמנם כי לאחר שנמשכה משם המשכה
לגיהנם של מעלה משם נמשכת גיהנם של מטה להיות הכל
מעם סוד האש היסודי אשר אמרו שהיא אש יסודי דק פנימי
וחזק יותר מאשר אשות ושל לקוע ובוקע בגבורתו ית' כן
יכולת לערוך דם הנשמות אע"פ שאין לקות שבדקות שמעלה
זו האש גדולה יותר ממקום שיוצאות הנשמות משם ומתכן
שומב במקום הבאה ועל אורכה האש נאמר הנה יום בא

בוער

אבקת רוכל

בוער כתנור וגו' על ראש רשעים יחול · והענין הוא
כראש הפסוק שנאמר על זה הנה סערת ה' חמה יצאה
וסער מתחולל בניהם כי אותם נכנס אל תוך ואש בוער
בקרבו מהמשכת האש היסודי שלמעלה נמשך שהוא אש דק
מאוד יותר מאשר אור ועל כן יש יתרון באורת האש למטה
ולשרוף דבר דק שהוא עצמו ויסודו ואמנם כי כבר הנשרתנו
בקבלה כי אותו המקום שהנשמות יוצאות משם מכח הנברא
היוצא מעדן אורת היקום מתוך הוא מקבל כח ונפשו מאותו
האש היסודי ומכח אותו השפע הנפש מתוכו יש בו יכולת לסבול
את אחרת בענין אחרו כי לא צריך את אוכלה הוא אוכלת
ומוש כי יש אש אוכלת אש וכמו שהמקום בזה אוכל אש מכח
האש היסוד כך אוכל הוא מוש שהוא גדול מאוד כבני אדם ואמרו
שבמלאכים שנבראו ביום שני שבם סבבם הידלונו יותר מאשר
מלאכים

אבקת רוכל

תלמידים שנקראו בכקשתר הנים אלמשי בראשית
ואמנם התלמידים שנקראו לחיות באחריו עושה תלמידו לחיות
וגם המבקרים אצל המקום הזה שהוא מקבל מכח האש היסוד.
פחד יצחק כאשר אמרנו והמבקרים אצל המקום הזה בשעה
שאומרים שירה אש מלבשת לוהט ומנוחו בכתוב הנעורת
באש ולאחר כך יוצא לוהט ומשוררים במקהלה ויוצאים על
משמרתם ואומרים שירה והמבקרים הולכים לבם באורח האש
בכל יום ועוד זה נאמר חדשים לבקרים רבה אמונתך והכונה
כמו שבח האש הק״א יש בה יכולת לאכול רוח השוכן בעולם
הזה בכח גוף בשר ואמנם כי על המקום הזה התעוררו
רז״ל בכמה מקומות וכמה פרקים יש לו ואמנם המדרגות אשר
לו בסוד שמות ידועות שהם סוד בידות ומקומות חשובות
זה מזה להכנס עם השעים כפי סוד המאמרים כי יש לשע
שבות

מכתב רוכל

שהוא נכנס בדירה העליונה למעלה ויש השם שמכניסין אותו
בדירה התחתונה למטה ממנה וכן לכל אותם המקומות המוזכרים
להעניש עם החוט ונתיבות החטאים כדי רצונם מכח הארץ
הקומה . והנך כי לא כל באשר אחר כי בכתב מינים ב
כולם נחלקות והרבונן כי האש של מזבח אינה מן ה
האש שלנו ולפיכך היתה דולקת תמיד לכהנים את התמיד —
הנעשה עליו ואותה האש מלמעלה היתה שירדה מן השמים
והיתה אוכלת על פני המזבח ואם האש הזאת ירדה מלמעלה
אל הנקמה על כל אש של גיהנם שלמעלה ומכח המזבח —
האש היסודי שהוא כח לאכול את ורוח כאשר —
אמרנו וכמה ענינים רבים
הורונו רבותינו זכרונם לברכה על ענין את של —
מזבח מה שאין כן בשאר אשות בראיה בימים יותר

ובמקומות

ובתקופות אחרים

ואמנם כי מהעץ תורת הלוז

האוכלת על המזבח היו נראים עננים גדולים ורמים כענין
שאמרו חז"ל בשעה שהקרבן מתקבל ברצון היו רואים לאורת
האש למעלה מריח הבוץ עם אוכל הקרבנות ואזי יודעים
שקרבנם מקובל ובכל זה לענין מוכרח וידוע בסוד תורת
האש אשר על המזבח שאינה כאש שלנו והיא אש מיוחדת
בסוד מעלה במתן תורה וזה ישראל את נורא במראה
וממראה תורת האש נפלה בהם יראה ורעד מהעץ הראיה
דכתיב ואת האש הגדולה לא אראה עוד ולא אמות להדיע
שאין כל האשות שוות ואמרו תורת האש שראו ישראל במתן
תורה היא האש שנותנת חיים לנשמות של צדיקים הדבקות
בה כדי ליהנות מזוהר החיים דכתיב ואתם הדבקים בה'
שקיבם חיים כלכם היום ש"ע את אוכלת אש וחם ושורפת
ודולקת

אבקת רוכל

ודולקת כך יש אש קלה בשביבים נוראה במראה ומיד
אוכלת כלום שאין בה כח לאכול ולשרוף והוא האש שנראה ב
מעשה הסנה דכתיב הסנה בוער והסנה איננו אוכל
מפני שהאש היתה קלה משאר אשות הלוחות היו אש
שחורה על גבי אש לבנה ארבע מראות אש הן למעלה
וכל אחד יש לה שנוי זו מזו והם אש אדומה אש שחורה
אש לבנה אש ירוקה וכל אחד מאלו יש לה כח כפי כבחה
או בשנוי מזו   ולפיכך יש לדעת שאין כל האשות
שוות ועל כן אין לתמוה על אוכלה האש אבל נכנס ש
בנכנס לכל רוח כפי מה שאמרנו   ומענס
כי הנשמות כולם מהאש יצאו ובאש הם כלם לאותם
הטומאות והנשמות בנכנס של מעלה ונדונות שם
כדי לשעבם :   ורואין אומר כי דין
הנשמות

צדקת רוכל ח״ו

הנפשות אינו כך זולת שהנשמות של צדיקים עולות מיד
אל המקום אשר היא שם אבלן בקבלה ונזונות שם מזוהר
אספקלריא המאירה ואינן יורדות כפי הדעת שאמרנו
ונפשות הרשעים זוכות לעלות אל המקום ההוא מפני שהן
חוטאות ומעכבות אותם ונשארו אותם נגלגל חמה שהוא סובב
את כל העולם ורודף אותם ומגלגל אותם כסבוב כל העולם
מעולם ועד ובדחיפות עד שלאת להם עונש כדי לטהרן
ומביאים ראיה מזה הפסוק דכתיב את נפש אויביך יקלענה
בתוך כף הקלע לבעלך האבן וזהו דין הנפשות ואין זה
נכון והדעות האלו הן רחוקות מדרך האמת כרחוק
מזרח ממערב והנכון האמת הוא הדרך אשר הבעודר בו
אותם כי סוד דעת נפש אויביך יקלענה בתוך כף
הקלע בהיותם נשארים עולים ממקום למקום בנינים
ונדחפים

אבקת רוכל

ונדחפים מדעה של רשע ועל כן אין לשה כמוה כמו שבקשוורדנו

בתחלה ועל אשר אמרנו בסוד ניכנס אחר בארץ ואין

שוב לשום זה בשום לחלום מזה יש רוח צדיק שיש

בו קצת לכלוך מעון או מחמת הרוח שלו מתרחקת

ומתלבנת ומתטהרת בזו האש והשלג נקיה ומבוררת

ונרחצת למעלה ביניהם של מעלה כמי שרוחץ במטבילה

להיות טהור ומוכן כפי הראוי ויש

רוח של צדיק השלם שהעבור כדרך העובר דרך השבה

למעלה באותה האש ונכנס בגן עדן אחר ובעולם

להיות צרורה והעבור כמו כן דרך הנהר למעלה באותה

האש ונרחצת ונטהר להיות צרורה בצרור החיים :

ואמנם כי אין היצר לנפש כלל זולתי באש כבואה לזה הגן

עדן שבארץ קודם נרחצת ומתטהרת בלבון האש קודם שתכנס

לשם

אבקת רוכל

לשם לפני ה' ועל כן יש שני עדני מעלה ומטה ויש שני
נכנס מטה ומעלה נכנס אל מטה לתקון גן עדן של
מטה ונכנס אל מעלה לתקון גן עדן של מעלה והכל מתוקן
לצור' כפי הראוי והתקון בתחלה ועל כן לא יעלה כדעתך
שיש אדם בעולם שיוכל להמלט משם ועל כן זה כתוב מי גבר
יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה ועל כל פנים
לצדיקים הוא תקון לקבל מרפא ונופש ככל הצריך כפי
שאמרנו ולרשעים הוא עונש ורע ומות ובזיון כפי רשעם:
ואמנם כי אין תקון ומרפא לצדיקים כלהו ואין עונש
לרשעים כלהו ובזה הענין כי בזה שהקב"ה מוחק לזה
מרפא לזה כענין סוד אהרן וזרחה לכם יראי שמי שמש
צדקה ומרפא לצדיקים אבל הרשעים נכוים ממנה :
ועכ"פ הענין נכון לחולאי לעת כי סוד נכנס אל מטה הוא
דוגמת

חקירת רוכל

דוגמא מחש כענין מה שאמרנו · והקדמנו הענין הנכון בו כי סוד ניכנס שלמעלה הוא סוד נכון ואעפ"כ הדרך דעות מחלוקות בענין זה · יש דעות שאומרים כי ניכנס שלמעלה כפי הדעת שאמרנו ואותם הדעות אשר אינם נכונות והם רחוקות מדרך האמת · יש דעות אחרות שאינן יכולין להבין הדרך הישר ואומרים כי הענין שאמר בכתוב נהר דינור נגיד ונפק מן קדמוהי שהנשמות העולות להיות ברורות בברור הקיים שנכנסות באותו נהר של אש שהוא נהר דינור ואין זה נכון כי כבר אמרו רז"ל שנהר דינור אינו אלא מזיעת החיות הרי כי אינו ניכנס לפי אותה הדעת :

והדרך המובחר הוא על המשכת שמרי היין מהיין המובחר והיין אינו מובחר כי אם כשהוא שוקט על שמריו וסודו וישקט יבחן ונח ואמנם כי כשתוכל לדעת סוד זה תדע מהו ניכנס של מעלה

מעלה ונדע ענין חטאת אדם הראשון ושהוא סוד הנחש הקדמוני
שפתה לאדם ולאשתו וזהו כי ציד בפיו ועכ״פ כי סוד ונכנס של
מעלה הוא סוד הענין שאמרנו מסוד המשכת האש היסודי כמו אשר
אמרנו: שלשה כתות נדונין ביום הדין צדיקים גמורים רשעים גמורים
ובינונים וגם כנגד שלשה ספרים שנפתחים ביום הדין כאמרם
ז״ל צדיקים נחתמים לאלתר (פירוש מיד או תכף) לחיים ר
רשעים למיתה בינונים הקב״ה ממתין להם ליום אחר השנה וג׳
הענין הזה מסוד ג׳ כתות הללו כבר הורונו ז״ל בסודות נבחרים
בכמה ענינים ואמנם כי סוד כל כת וכת נדונת לפני המקום
יתברך כי עכ״פ כת צדיקים גמורים הענין ראוי להם להיותם
בעץ החיים וכבר פירשנו על ענין זה כי החיים של זה העולם
אינם זולתי על החיים שהם נוטים אחרי התאוות באורח העולם
כי הם הנקראים חיים והכל מקום שנאמר בתורה חיים לא
נאמר

אבקת רוכל

נאמר זה על חיי העולם הבא ולא על חיי הגוף בזה העולם
כי אינם כלום זולת על החיים של הנשמות באורך העולם כמו
שאמרנו והחירה מה כן אינה על חירת הגוף זולת על הפסד
ונרעין הנשמות מאורח החיים וזה היא החירה ואמנם כי
צדיקים גמורים נכתבים ונחתמים לאלתר לאורח החיים
שהם חיי הנפשות והחיים ההם הם החיים המקורים מסוד
מעלה העליונה והשפעם יורדים למטה עד מקום הנקרא ה
המתנשא מקום צרור החיים ועל סוד אורח החיים נקראים צרור
החיים והחיים הם השפע והזיו מסוד האספקלריא המאירה
הנשאב מהמקור העליון וזהו אורח השפע והזיו הם החיים
נועם הזיו העליונים ממדרגה למדרגה עד
שנוטל הכל אורח עץ החיים ונקרא
עץ החיים עץ מן החיים של מעלה ותם

יוצאין

יוצאין עד מקום צרור החיים והרשעים נכרתים ונחתמים
לאלתר למיתה שהואיל ולא זכה לאור באור החיים שיזכה להפך
ממנו שהוא גרעון והפסד מאורת חיים נכנס אל מעלה כי
מהמשכתו זה הגרעון וההפסד לנכנס אל מטה ועל כן רשעים
גמורים נכרתים ונחתמים לנכנס שהוא החוץ והגרעון מגוף האור
הבהיר ועל כן אור זוהר השמש ובגוף היורד למעלה מעם
סוד מעלה העליונה הם החיים והגופים הנשפעים מזוהר העלה
העליונה הם הנקראים חיים כפי אשר אמרנו בינוניים שהם
מחצה על מחצה עונותיהם וזכיותיהם הקב״ה ממתין להם
מראש השנה עד יום הכפורים שהם סוד ימי התשובה
ימי התשובה הם חמשה כנגד חמשים שערי בינה ויש לך ל
להקשות מזה שאמרו רז״ל י׳ ימים שבין ר״ה ליו״כ וכאשר
העיין לא כמצאם כי אם ז׳ אם כן איך הם העשרה ימים

חכמת רוכל

ודאי כפי הנראה אינו כמו שאחז"ל אלא כי חכמינו ז"ל המה
בדבריהם השכלים הנכונים וכל דבריהם מכוונים מן הנראה ומה
שאמרו בענין הנראה הכינו לדברי החפץ והרצון כאורך הענינים
שהם סוד ימי השובה : ימי השובה הם ז' והם ימים נכונים
למוצאי דעת וכאשר המקבל כמה שאמרו חז"ל ימי ה
השובה המצא ענינים נפלאים נכונים למוצאי דעת וסוד השובה
היא סוד מעלה ומדרגה הנקראת בוצאות החיים והמקום הזה
קראו לו חז"ל העולם הבא כאשר נקרא סוד זה בגזירת האל
והתשובה עומדת על מאמרה האם והבת על אפרוחיה לשעבר
בניה להורב בשמחה ואחנם כי ימי התשובה הם שבעה והם
הימים שאמרו חז"ל שבין ראש השנה ליום הכפורים הם הימים
הידועים ויום כפור הוא התשובה וז' ימים הם של י"ב שבין
ר"ה לי"כ הם אורך הז' והם ז' והם ו' והם ה' והכל מה שאמרו
חז"ל

אבקת רוכל ו׳

ר״ל הכל זה : שבעה כנגד שבעה קצוות מקום ו
והם עדות ידועות ורבותינו שבעה שנים שהם השבעה הנזכרות
השבעה הם כנגד ו׳ קצוות כלבד המדה המעמידה את כלם שהיא
העליונה עליהם הנקראת י״ה ולכן אותה של תשובה :
חמשה הם ולכן אין ראש השנה ויה״כ בכלל. והנכר והחמשה הם בני
שניהם ועל סוד זה אמרו י׳ ימים שבין ראש השנה ליום הכפור׳
ואם תאמר הוא׳ל והם חמשה אך הם עשרה לא תדאי כי החמ׳
הם עשרה ועליהם אמרו רבותינו ז״ל שהם כעשרה ימים כי
אותם החמשה כל אחת ואחת כלולה בחברתה וכל יום כלול
בחברו ואותם החמשה הם עשרה וככל מקום אחד דברו ז״ל
וככל אמר ואותם בינונים נכנסים בימים האלה שהם תוכנים
לכפרה ונקראים ימי תשובה אם חזרו אזי הקב״ה מוחל
לעונותיהם ונכתבים ונחתמים לחיים כאשר אמרנו וכל הדברים
הטה

אבקת רוכל

האלה נכונים לתוצאי לעת ודי כמה שהזכרנו בזה

והתעוררנו והנני מחדש לך על ענין נתגורת

הרשעים כי האדם שבא ליורת

רשע ולטמא

את

עצמו אף על

פי שהיה צדיק בתחלה ועתה

בא לטמא עצמו כיון שחטא עליו הטומאה

רוח הקדושה נסתלקה ממנו כי הטומאה נמשכת עליו

וזה שאמרו רז"ל אדם המטמא עצמו מלמטה

מטמאין אותו מלמעלה כפי

דרכו ממש

:עליו והחו ודי למבין:

הירן

הדרן עלך חלק שני

בענין סוד העולם הבא ומהו שקראו החכמים הקדושים

העולם הבא כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא

שנאמר ועמך כולם צדיקים ל

לעולם יירשו ארץ :

אבל כולם צדיקים יש לנו להעיר על הענין הזה

כי התורה תורת אמת ואין עולם כי אם האחר

היאך התורה מעידה שכולם צדיקים והלא כמה רשעים

גמורים אשר אין להם מספר והיאך אמרה התורה כולם צדיקים

שא

אבקת רוכל

שם הספור על מקרא כתקון המסדרים כמאמר ועמך אשר

הם כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ ∴ ועוד יש פירוש נכון

יותר משה שאמר ועמך כלם צדיקים רוצה לומר אותם הנקראים

עם ה׳ הם עם נבחר ונבדל מאחר העמים כענין אמרו

עם ה׳ אלה והם כמו מובדר לכנסת ישראל הגלולה ועל

זה אמר הכתוב ועמך כלם צדיקים הוא׳ והם עמך נבחרים

נבחרים הם וכלם צדיקים

מובחרים ולפיכך

לעולם

ירשו ארץ

והנכון והאמת חק שלא נכנס

ערך רוח

∴ בני אורן ∴

הדע

תדע כי אין מי יורש ארץ להיות נחלק החיים זולתי אותו ה'
הנקרא צדיק הוא דבר קל להבין בהיות האדם בנכון בכל
מדרגה נקרא צדיק בשם בוראו וגם כל מעלות המדות הם נכונות
במדרגות זו למעלה מזו כי חסיד וצדיק החסיד בשלמות המדות
הוא יותר מהצדיק ועכשיו הנני מפרש דרך קצרה ורמז
דבר תדע לך כי סוד צדיק היא מעלה ומדרגה ידועה
מובדלת משאר המדות וגם אמנם כי מעלת בן זולתי
זו היא מדה ידועה ומדרגה ידועה הנקראת כך ואין
נקרא כך זולתי האדם שהוא עבור מתאוות חיצונות
שהם קלות ורעות הדוחות לאדם בגיהנם · והאדם
העובר מאותם התאוות כגון תאוות המשגל במה שאינו
ראוי לתאוות והוא שומר הברית כי אוהב המקום שלא
לחלל את בריתו עם אשה שאינה ראויה לו וברית ליתן
לדבר

צדקת רוכל

דבר עבירה ונעצר לפני המקום ונמנע ממנה אזי נקרא
צדיק כיוסף הצדיק שבא לידו דבר עבירה ולא בא לחלל ברית
קדש ואמר אותו זכה לקרא יוסף הצדיק כי לא נקרא האדם
צדיק זולת השומר הברית שלא לחלל במקום שאינו ראוי וכל
אדם שהוא במעלה זו הוא הנקרא צדיק וזהו שראוי לירש
ארץ החיים לאור באור זוהר האיספקלריא המאירה
ועל סוד זה אמר הכתוב ועמך כלם צדיקים שומרי בריתו
של מקום הפך זה אותם המושכים ערלתם והם רחוקים מ
מילתו של מקום ומכניסים את הקודש במקום שאינו
ראוי ומשחיתים חותם המקום אוי להם כי השחיתו חותם
המלך שהוא חתום בבשרם שגם הם שמכניסים לבאר אחרת
ונדונים שם לדורי דורות ומדת המבול שנקנסה על כל
העולם כלו בעונו של נחש היא על ענין מול ברית קודש
מלמעלה

מלמעלה ועל זה אמרו רבותינו זכרון צדיקים לברכה
בבראשית רבה אדם הראשון מושך ערלתו היה
ועל כן אין לגהר אחר יגיר כפיו אל המקום שהוא
יתברך ברא אותו מלמעלה חשובה על כל יתר
הנבראים הבאים אחריו ונתן בו כח
חכמות מעלות השכליות וזוהר נועם שבו אין לחשוד
אותו בענין זה כפי הנראה אבל סוד החטא שעבר עליו
אדם הראשון בסבת נחש הקדמוני ומשך אחריו אורע
הענין שהוא נמשך אחרין נקרא ערלה ועל סבת אותו
כח שהולך על העולם ונקדם להיות נמצא על כל הדברים
קדם כח אחר של קדושה כל האילנות הנטועות עד שלש
שנים נקראים אילני ערלה בהיות אותו כח מקדים
ונמשך אותו כח עליהם עד אותו הזמן ומשם והלאה

נמשך

מסכת היכל

נמשך על סוד הנטיעה בה אחר שאלו בה הלולים לה והוא כרת שלקדושה ועל סוד זו אדם הראשון הוא מושך מאותה הסבה הנקראת ערלה ונרם מיתה לכל העולם ועזב אורח צדיק הנקראת ברית קודש ומשך אחר הערלה ולפיכך סוד הברית מתא צדיק נקרא ודי למבין ועל סוד זה רמזו רבותינו ז״ל כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא כל ישראל להורות שכל המחלל בריתו של מקום אינו בכלל ישראל ועל סוד ענין זה הורו רבותינו ז״ל בכמה מקומות לאמור סוד דברי הברית הזאת ואמרו כל המוציא שכבת זרע לבטלה אינו נכנס לפלטרין שלו ואינו רואה פני שכינה לעולם ונקרא רשע שנאמר כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע: וכמה אזהרות ועונשים הורונו רבותינו ז״ל באזהרות הברית הזאת והתבונן הנאת הקב״ה לדורי דורות של עמלק להיות מלחמה בזרעו לעולם והוא על

ענין

ענין סוד הבריאה הזאת שאלה ידו בבריאתם של ישראל
ועל כן אמרו חכמינו ז"ל שלא ידו בכסא ועל זה נאמר
כי יד על כס יה מלחמה לה' וגו' והכל תלוי בענין סוד
הבריאה במחשבת הרצון והחפץ . ונחזור
למה שהיינו בביאורו בסוד העולם הבא וכמה הם אשר
חשבו מחשבות לפי השגת דעתם שלא יכלו להשיג לרך
העקר ואמרו מפני מה נקרא עולם הבא מפני שהוא עולם
הבא לאדם אחר שעבר מן העולם הזה והוא טוב לשכך
אמת באוזן אבל העקר הנכון והאמת הנכון הוא בדרך
האמת בדרך אחר אמרו רבותינו זכרונם לברכה
בכמה מקומות ענינים גדולים על סוד העולם
הבא שאין בו לא אכילה ולא שתיה ולא קנאה
ולא תחרות אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם

ונהנים

אבקת רוכל

ונהנים מזיו השכינה ואם כדברי אותם החושבים שסוד
עולם הבא הוא לאדם אחר צאתו מן העולם הזה מה
שכר הוא של אותו העולם אבל חלילה מהיות האדם
ברעה הזאת · כי סוד העולם הבא הוא סוד עליון גדול
ונפלא ואין מי יוכל להבין תעלומו כי סודו גדול ור
העולם הבא ממנו הנאצלות חיים וכל השפעים וזוהר
המעלות משם כל והוא בא תמיד בלא הפסק אל
להאיר נרות המערכה המאורה והוא הנקרא נחל אשר
לא יכזבו מימיו ועל כן תמיד בלא הפסק זה נכנס וזה
יוצא והעולם בא ולא יכזבו מימיו ועל סוד העולם הבא
אמרו חכמינו ז"ל במסכת חגיגה אור הרקיע כעין הקרח
הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה וכו' ודמות על ראשי
החיה רקיע כעין הקרח הנורא וכו' והנה בא כל טוב
וכל

וכל עונג וכל החיים הגנוזים משם באים אוצר החיים אשר
אין להם הפסק ולא הפסד וגרעון והחיות שהם חיות הקודש
אתנו נשפעים וגנוזים מאוצר האספקלריאות היוצאות מעולה
ואורן הנשמות הצרורות באוצר צרור החיים אינם נהנין אלא
מאוצר הזוהר היורד מהעולם הבא והוא נועם זיו השכינה ועל
אוצר הזוהר היורד מהעולם הבא אמר דוד המלך ע"ה אחת
שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות
בנועם ה' ולבקר בהיכלו ועליו נאמר ויהי נועם ה' אלהינו
עלינו ונאמר והכל הוא מסוד העולם הבא ומה שאמרו
יש לעולם הבא על עולם מעולה והעיקר רום המעלה אשר
עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו וזהו העולם
הבא הוא העולם אשר קדשנו בכל אוצר הקדושות אשר
אנו מקדישים בהם ובסוד קדושתו יתפרד והיה לארבע
ראשים

אבקת רוכל

ראשים והוא סוד החיות העליונות אשר מלמעלה נכונות
והעולם הבא חסיד וצדיק בו לא ראה בנאות כראות נראה
נעלם בסודו ונסתר בחקירת אבל לבם חלק בין הקרואים
מעלות הקדושים אשר בסודו נמצאים והנשמות יצוא ושוב
כמראה הבזק · ברום מעלת הרוחו גדול וחזק ושם ירוצו
ולא ייעפו ילכו ולא ייגעו ילכו בזוהר העולם הבא ונהנין
מזיו הנזכרת כי הזוהר והאספקלריא היא סוגר רב
ומסוגרת ואין נחמד בעולם הזה להבין ותאוה הוא לעינים
וקורת הא זכה וברה נקיה ומהורה מאירת עינים וסוד
העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה כי המקום גורם
כי ממנו הנשמות חיים נמצאים וכל השפעים נמצאים
משם והחיות רצים ושבים ומהלך מקורו תמיד שוחים :
וכלם צריכים אליו והוא אינו צריך אליהם ואין בו לא אכילה
ולא

ולא זהו דבר מאותם הנבללים בפה ולפסק הכל האפס ש מכוונו
כעיני עבד אל אדונו והצדיקים יושבים ועטרת תפארת על
ראשיהם למעלה ונהנין מזיו העולם הבא עליהם מקור שכבערת
הגדולה היא העולם הבא הנקראת עולם הבא ומה שאמרו
ושנים אין ישיבה למעלה ובדי נאמר ונתתי לך מהלכים בין
העומדים האלה אלא על צד יסוד מעלתם בנועם זיו הכבוד
היא הישיבה שלא יעמדו ממנה לעולם זאת נחלת עבדי ה׳
העומדים במלאכת הקודש המשתדלים במלאכת הבורא בעולם
הזה איש איש ממלאכתו אשר המה עושים להיות למחר כולם
נכונים יש קונה עולמו בשעה אחת ויש קונה עולמו בכמה
שנים ויש שכיר ונשכר ויש שכיר ונפסד יש שכיר ונשכר
העושה מלאכתו כל ימי השבוע ואינו עושה ערב שבת
ויש שכיר ונפסד שאינו עושה מלאכתו כל ימי השבוע ועושה
בערב

אבקת רוכל

בערב שבת ומי שמשתדל בעבודת בוראו כל ימי חייו ו
ובעת פטירתו שבע ומשבע לקבל שכר זהו שכיר ונשכר
ומי שהולך בתחבולים כל ימי חייו ושוכח לבוראו ומגיע יום
מיתו ועת פקודתו לבקש אכל הגוף והוא ערב שבת בין השמשות
בא ומכין כלי העבודה ומזי לעבודת בוראו נזכר שהוא שכיר
שאינו נשכר ונפסד במלאכה ההיא כי מה תועלת לו במלאכה
מלאכה וגם כי היא טבה אבל אינה כראוי ואמרו רז"ל משל
לאדם שהיה רעב לאכול ולא מצא ועמד לפניו ולא השגיח עליו
והביאו לו עוד לאכול ואכל ולא השגיח על הרעב וכן עד כמה
פעמים עד שמילא כריסו הם מינים אלו והוא אוכל
בבטנו ולאחר כך הניחו לו עוד קערה לאכול והוא שבע
ורפה שבו ונדונו ולחייו ובטנו וכריסו מלאים מיגרתו
ויגע על הקערה בעינו רעה וירא כי לא יכול לה וירע
בעינו

כעינין אחי נגלה ותגיע לעיני פקח אחד שהיה שם אמר לו
זה העני מה הועלת לו עכשיו ומה שבח ישלך כאשר לא יכולת
לתת לו באם טוב היה לך בעוד שהאוכל היה לאכול
לתת לעני חלקו כעניין זה האדם בזה העולם הוא רעב להרויח
ואוכל כריסו ואינו מאמין לעבודת בוראו ובזמן פטירתו
יצניע על אחוזו אשר עמל וירא כי לא יכול לו והו' יניח לאחרים
ינועו ועמלו ויבר לו כחומת ספקו ואיש אשר לא עמל בו
יקנהו חלקו אחי הוא אומר קנו בך ועשיר קנו בך והקדש
הוא טוב הוא אבל אין לו שבח לפני הקב"ה כמו אדם היה
שובע אוכל כאותו זמן שהיה בבריאותו ורעב לאכול
והלך אחר התאוות ושרירות לבו זהו עשיר ונפקד כי
עונותיו חקוקים על עצמותיו זולתי בחמלת ה' עליו .
יש קונה עולמו בשעה אחת זהו בעל תשובה השב אל
בוראו

ברמז כענין שאמרו רז"ל בכמה מקומות במקום
שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולין לעמוד
שנאמר ותשובתו הרמתה כי שם ביתו ושם יושב כראש
הקרואים ובתשובה ב"א בסוד העולם הבא והכל אחד
והצדיקים יושבים וזה ענין ידוע הוא לכל משכיל כי הטוב
הגנוז לצדיקים לעתיד לבא עין לא ראתה אלקים זולתך
יעשה למחכה לו ואמרו עתידין הצדיקים לעתיד דר
אפילו מלאכי השרת אינם משיגים אותם וזהו האמת כי
נפשות הצדיקים יותר שלמות שכלויות תמיד שני עולמות
מחמת שאין להם אלא אחד שכלויות בבריה ונחמות מה
שלא להם למלאכי השרת וזה הפך מה שאומרים בעלי
האומר כי על כל חכם אין מלך ושר שיוכל לעמוד ולהשיג
מעלת הצדיקים באותו הזמן ודקדקו רז"ל על זה הפסוק

אז

אז הרעינו על ה' ודי למשכילים כבן המתחטא על אביו
ועושה לו רצונו וזהו ענין לא ראתה עין זולתך יעשה
למחכה לו ואם תאמר המלאכים ג"כ להם המעלה יתירה על
האדם וגם למעלה והאדם למטה לארץ איך תהא מעלתו גדולה
עליהם באותו עולם תדעלך כי כבר עוררנו על היות
האדם כלול בכחת הנשמה על שהיא תמוך שני עולמות
ובהיות הנשמה כלולה משני עבריה עולה למעלה ממוך מעלת
המלאכים אשר הם אינם כלולים ובהיותה ברורה בתוך
המעלה הזאת משומעת לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו .
והיא מעלה יתירה על המלאכים שאינם משוממים לחזות שולים
אי' מקום כבודו והנשמה סולת יורדת לבריה לחזות בנועם
ה' וגו' ואם תאמר אם כן שמעלה היא והענין הוא
יש לצדיקים באותו העולם מה תועלת לחזרת הנשמות לגוף
הגשמית

אבקת רוכל:

הנשמות המקבלים בעשר אשר נבראות עקר יסודם מעשה מלמעלה
דבר נפלא ויעזבו אורח השכל ונתיב התבונה ובמעלה הקירה
והלא כי כתב נבראו מעשה העולם הזה ושם שונים קבלו קרבן הם
קרובים אשר שבעו ומה יתרון להם לחזור כמקבלים אשר בין ב
בראשונה הלא זה גרעון וחסרון לנשמות ונראה זה הצחוק כמי
שמשחק עם בריותיו ועוד כי כל העונש והמות והמעלה אשר
אמרת ש״י לנשמות למעלה ממדרגת מלאכי השרת הלא נאמר
על יהושע הכהן הגדול ש״י כמיהו בוראו יתברך במותו העולם
להיות כמלאכי השרת כענין אומרו אם בדרכי תלך ואם
את משמרתי תשמור ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה
הרי לך כי העומדים הם המלאכים והבטחה להיות לו מהלך
ביניהם ולא יותר וזו היתה הבטחה גדולה והנה אומר כי הצדיקים
למעלה מהם שאפילו מלאכי השרת אינם יכולים [illegible]

ש״ש״נ

שישינו בצדיקים והבאת היה תמוד אמרו עין לא ראתה
אלקים זולתך עד כאן שאלת השואל ∴ המשיב
על זה כסוד הנשמות והענינים האלה תדע כי כל מה שאמרת
אומרים לצדיק ועניך ומתוקים מדבש ונופת צופים
ואני השואל והמשיב אמרתי לי להשיב על ענינים האלה תדע
לך כי הנשמות כאשר אמרת מאחר שהן צרורות בצרור
החיים שאין מעלה מלאכי השרת מאינם לסוד מעלה כמו
אשר התעוררנו בתחלה ומה שאמרתם מה היא התועלת
בחזרת הנשמות בתוך הגופות שנרקבו בעפר יש לדעת
כי הקב״ה עתיד להחיות המתים כאשר באמרו בעזרת
הש׳ ואותם הגופות המכלות בעפר הם אשר יקומו בתחלה
ויתנערו מעפרם כאשר תדעת ואותם כי אותם ה
הנשמות מתוך השונה לקדושה לאותם הגופות ואשר
אמרת

אבקת רוכל

אמרת סמך רבה לדי סמרון פליל פלג כי זכר אלמות
ועולמות כולם בסוד רחוק כביות הנשמות נתגלגלות כאן
העולם כמנהגו המקשרת בעולם הזה ושאר עד יבר קר...
ויכנס הנשמה העליונה שהיה עמו תוחלה יחיד הערבה לקראת
הערבה וצדיק לא אורו ולא אקשוב ויבא חסד וכנימי ירין
היה שמו כנער ובאותו עולם בקבה יעביר בתקונו מן ה
העולם ויבלעו ממקומו ואז בקלם יהיה בעוונות וינערם
מעפרם לאחר שנכבלה זוהמתו ונעבר מן הגוף הזוהמא
ויהיה הגוף זך ונקי כמו יצר הרע יתעבר מן העולם
כך זוהמתו שקיא זוהמת הגוף מתעבר ממנו ויהיה זך
ומנוקה ואז הנשמה שכבר נתעברה זוהמתה מתנה קודם
עלותה על מקום שכרה והיא ברה וזכה ונקיה הנה לשכון
בגוף זה הגוף ונמצא הגוף נקי מנוער מזוהמתו ועולם
מנוקה

הקדמה רוחל א'

תכונת חיבור הרע במקורה אזי נכון מלאה לעבוד את ה'
בשלמות הדעת הנכונה ועל שכבר יהיו הנשמות בתכלית הקדושה
ואז הקב״ה נמצא תמלא ויהיה בשלמות הדעות הנכונות
ואז יתקיים הנבואה דכתיב לא ילמדו עוד איש את אחיו
ואיש את רעהו לאמר דעו את ה' כי כולם ידעו אותי מ
מקטנם ועד גדולם ותהיה השלמות הזאת כיום שכתוב הדעת
הנכונה והכיר את בוראו והקים מוסר טוב עבור וכאין
מי שיתחיל בירך כאשר עשה אבו הומברעים בהיך לבוך
ושלמות התקונים ואז יקראו כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד
בתחלה ברא הקב״ה לאדם הראשון את בינה ברשב
כמו וברא אותו זך ונקי בלא שום לכלוך ובלי שום זוהמא
כלל ותפס נפלאות ובנשמה שהיתה בו מקורה היה
משיג זוהר המעלות העליונות השכליות ולא היה מורכב

אבקת רוכל

שום דבר על ידו עד שראה הנחש מעלתו וירע בעיניו ולא
ירד בן זוגו שהוא רוכב הנחש וקטרג עמו עד שהטיל הנחש
זוהמתו בו ובכל דורותיו אחריו ונתפשטה אותה הזוהמא בכל
העולם ונגרם המות : ואמנם כי בהטיל הנחש זוהמתו בעולם
על סבת הנחש והו' את בעל מדבר אליו ומזה נקרא
איש שעיר ועל כן אנו עושים שעיר המשתלח ביום הכפורי'
ונשא השעיר עליו את כל עונותם ודרשו רבותינו ז"ל את
כל עונותם כי אמנם סוד זוהמת הנחש על כי מאחריו
כמואחת החמה כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה
ואמרה לא פעלתי און : ודרשו רבותינו ז"ל אוקיר
עלמא באלבירה וכו' להא דבי עלמא גרמו ליה והבן זה
והקב"ה בלותו זמן מעביר הזוהמא מן העולם והמתים
יקומו בלא שום לכלוך ויחזרו לענין אדם הראשון שהיה
יציר

יהי׳ כחו של הקב״ה כדי להיות כולם בלי שום שלכלוך הזוהמא
כענין בתחלה כן יהיה הסוף בתחלה היתה בלי שום לכלוך וזוהמא
וכן יהיה הסוף להיות בתחלה והסוף כענין אחד וכל בריות האחרונות
לקדמונות יחזר תנה ביניהם ואז יהיה הכל ביחוד שלם כל כך
ה׳ אחד ושמו אחד׳ השאלה השנית על ענין השאלה בתחלה
בסוד הנשמות שהן למעלה ובמדרגה כי אפילו מלאכי השרת
אינם משיגים תדע לך כי ענין הצדיק השלם יהושע הכהן
הגדול שהבטיח הקד׳ ברוך הוא שיהיו כענין כאמרו ונתתי לך
מהלכים בין העומדים האלה והם מלאכי השרת אם יהושע
הכהן הגדו׳ לא היתה לו הבטחה יותר מזה כל שכן אחר בני
אדם יש לך לדעת והנה אני מגלה אזנך בסוד הנסתרות
אמר בסוד סתרי הצדיק ענין עמוק גדול בזה הענין כי
יש צדיקים גמורים והם במעלות האלהות באוצר העולם ולעה״ב

ברכת רוכל

שיש להם באותה המעלה הקב"ה יש אותה מעלה לבורא ית' וכנה
על זה העולם וכמש"רז"ל כי בשעה שנמצא כל צדיקים הנהגות עמו
כי דרוש הקב"ה יושב להם תחילת רחת כסא הכבוד והצדיקים
עומדים ומניחים עליהם לפני המקום והקב"ה אומר מאן לקרי
פרונקא הוא יהיה אלה כלומר מי שמתחנן על כל העולם הוא
ישאר האלהות והקב"ה עושה להם כנפים בין תחב הארץ ושמים
על העולם לעשות נסים לישראל בכמה מקומות וזו היא ההבטחה
לצדיקים באמת כענין זה יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול שהבטיחו
הקב"ה ההבטחה הזאת והיא מעלה גדולה על מעלתו להיות מושל
ביראת אלקים הצדיק מושל בזה העולם כל שכן באותו העולם שהוא
קרוב למלכות כענין שאחז"ל הקב"ה מושל באדם ומי מושל
בהקב"ה הצדיק דכתיב צדיק מושל ביראת אלקים כביכול הקב"ה
גוזר גזירה והוא מבטל כל שכן וכל שכן באותה מעלה ועל זה
אמרו

אמרו רז״ל הצדיקים עושה להם הקב״ה כנפים ושטים מסוף
העולם ועד סופו כלומר נותן להם כדוגמת מלאכי השרת שהן
שלוחים להגין על הדור וזהו מהלכים בין העומדים האלה כאדם
ההולך ממקום למקום שאינו מתקיים במקום אחד ולפיכך הם
עושים נס במאמר בוראם וחוזרים למקומם וזו הכוונה על זה
כי מלאכי השרת הם יורדים לעשות נס בזה העולם ולאחר
כך הם עולים למקומם כענין המלאכים שבאו לאברהם אבינו
ע״ה וכענין המלאך שראה מנוח שסיים שליחותו וחזרו
למקומם ועל כן אין לתמוה על ענין זה כי הכל אמת והקב״ה
עושה נס על ידי שלוחיו על ידי הצדיקים ועל ידי המלאכים
והכל על דרך הנכון ודי בראיה זו לכל משכיל אשר נחה
עליו הרוח   ונחזור למה
שהיינו בביאורו כי נאמרה של צדיקים מעלתם גדולה ורמה
בהיותם

אבקת רוכל

בהיותם מתמעטות נאמר כן מזה העולם ש״ב״ד
עולם ברור וזך ונקי לנשמות אלהות לעולם הזה ש״ב״ק
עד היום בחסרון גדול ובהבלית הגרעון וההפסד
ועל ידי נשמתן של צדיקים יתקן העולם ויחזור
לקדמותו הראשון שנאמר בקבלת נחת הקדמות ושבעין
כשהוא (הנפש) מסתלק מן העולם וחרפה
עמו יש״ר הקדוש ברוך הוא מעל כל הארץ
יתקן לשוב לקדמותו וכל הצדיקים הראשונים אשר
מעולם לפני הקב״ה גדולה כגון אברהם יצחק ויעקב
ואחר הצדיקים כולם יתערבו להחזיר העולם לתקונו
הראשון כמו שהיה קודם שיחטא אדם ואז כל העולמות
יקיו באלהות ויחודו יתברך מושל באחדותו מעלה
ומטה בסוד אחד שנאמר והיה ה׳ למלך על כל הארץ

ביום

ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד וכתוב שמע

ישראל ה' אלהינו

ה' אחד

ונאמר

ה'

ימלוך לעולם

ועד

...

סליק החלק השלישי

רוכל אבקת

לחלק הרביעי

ענין תחית המתים

מתים שהקב״ה עתיד להחיות צריכים להיות ידים בעפר ונאמר

כאשר בתחלה ואלו הם שאין להם חלק

לעולם הבא האפיקורוסין והאומר אין תחיית המתים מן התורה

וכן כולם יורדים לבאר שחת ונדונים שם לדורי דורות עד

אבלים דבזו עמדו ואפר תחת כפות רגלי הצדיקים כי ודאי כל

ישראל יש להם להאמין שעתיד הקב״ה להחיות המתים ולהקימם

ולנער אותם מעפרם ולהביא רוח בקרבם כאשר בתחלה ודבר

זה הוא מן התורה מן הנביאים ומן הכתובים : תם החבור

לבריאה לרחם אהבה אלקינו לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום

הזה

הזה וכתיב בתריה וצדקה תהיה לנו לשמור לעשות וגו׳
הרי בכאן ההבטחה לתחיית המתים מן התורה ואעפ״י שהרבה
פסוקים אחרים יש גם בתורה מן הנביאים דכתיב
יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שוכני עפר כי טל וגו׳
ואמרו חז״ל יחיו מתיך אלו המתים בארץ ישראל אשר מתי הקב״ה
ולא עלידי מלאך המות נבלתי יקומון אלו מתים שבחוצה לארץ
הקיצו ורננו שוכני עפר אלו ישני חברון ועוד אתיה מיחזקאל
דכתיב הנני פותח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי
וכתיב ונתתי רוחי בכם וחייתם: ומן הכתובים דכתיב
תוסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון וכתיב בתריה תשלח
רוחך יבראון וגו׳ וכמה פסוקים אחרים בדניאל וכן בהרבה
מקומות והרי לך מכל המקומות שיש להאמין שהקב״ה עתיד
לתחיית המתים ולנער אותם מעפרם ויקומו אותם הנפשות

מתוב

אבקת רוכל

ומש כתב אשר נכנסו יקומו כדי להאמין שהם אותם אשר
מתו בגלות והקב"ה יכנס אותם בכנף נשר כאשר דיבר והאיב
לזה ונתן יחזקאל ואם באחד מועד יחזקאל מצא דבר על
שיכנה שפרי הבקעה מלאה עצמות היבש ומיגע יסוד יוכל
לקיים בנין אבל אותם שנתבלו בעפר קיים כמה שנים והעצמות
נמוחו ושבו עפר ולא נראה מהם שורש וענף הרי הקב"ה יקים בנין
אחר מן העפר כענין בנין אדם הראשון דכתיב וייצר ה' אלקים את
האדם עפר מן האדמה הרי שאינו אותו אשר מת אלא אחר
ברא הקב"ה כדוגמתו של ראשון אשר מת וזה בנין אחר חדש
אשר הקים מן העפר אל יעלה בלבך הדבר כי אדם אשר הוא
שכבה אלא אותו המת והוא שיקים ויבנה מהיסוד הראשון ואף
על פי שהעצמות נמוחו עצם אחד נשאר באדם שאינו מתכלה
לעולם ואינו מתרקב והוא עצם הזנב שבשדרה וקורין לו
לוז

לו״ז הנודע רקב ואומרים עליו שהוא עצם אחד בשדרה
שנהנה מלוה כדי להורות שעל דבר שורה ברכה על מעלה ועל כן
אין מברכין על שולחן ריק : ואמרו מעשה באדם א׳
שרצה לנקות את הלוז והכה עליו בפטיש ונשבר הפטיש
והוא לא נעשה בו רושם כלל ועל זה העצם עתיד הקב״ה לבנות
בנין חנוך ולהחזירו לבנינו הראשון והוא שקורין לו״ז ו
אחר שבעים שנה שנפטר האדם לבית עולמו שבשדרו של
אדם נעשה נחש והני מילי דלא כרע במודים עכשיו יש
לדעת מהו הענין הזה תדע לך כי כבר אמרו שאין מ
מברכין על שולחן ריק ואין לבר על מעלה אלא חולה על
שום דבר ולא על דבר ריק וראיה לזה מאותו של
עובדיהו דכתיב ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל
אלישע וגו׳ אם כן מה אמר לה אלישע הגידי לי מה יש לך
בבית

אבקת רוכל

בכית לפי אין דבר של מעלה חל על שלחן ריקם והאמר
אין לשתחרב כל בבית כי אם אחר שאין אחר לו הנורח
לערב שהנחת את לחם פוזל ויש לך על מה שיברך דבר של
מעלה להורות שאם אין יסוד למעט אין עושה הקב"ה כענין
זה האדם והכוכו אינו זולתי על דבר לבורות שורש ברחוב
והקכיו מאמר באדם זה העצם לפיות הבנין עליו וזהו עצם
השדרה וכשאין אדם כורע במודים להורות על אמונת
בוראו מאורות השורש נעשית בריה אחרת מקולקלת שהיא
בריה שאין לו תקוה לעולם שהנחש תמיד בהלכתו וכאשר
מאורות העצם נעשה בריה בזאת אין הקב"ה חוזר
ומהפכה לבריה אחרת ולעולם לא יקום ולא יבנה
ולא יביא אדם עוד עם יוצאי חלד ועל כל פנים מאורות
העצם יבנה הגוף היאך אמרו רבותינו ז"ל שעתיד הקב"ה
להוריד

להוריד גם מאור שלמעלה ויכנס למקום בתוך העפר
ויגיע לאורך העצם ומרגיש בעלמא וזה העצם בתוך ה
העפר הוא כמאור שבעולם שמתפשט לכאן ולכאן ו
ויתפתח מתוכו כל אברים וגידים ועצמות ובשר ועור
מלמעלה ומתגלגלין הנשמות מתחת העפר בגלגול עד א
ארץ ישראל וגם יקבלו רוחות מפני שהיא ארץ קדושה ו
ועקרה לכתיב הנה אנכי פותח את קברותיכם והבאתי
אתכם על אדמתכם ואחר כך כתיב ונתתי
רוחי בכם וחייתם לדורות שקמתי
בחוצה לארץ אין מקבלין נשמת זולתי בארץ ישראל
לבד שעכשיו שבנשמה כסוד המעלה הי-
למעלה לא כבד זולתי במקום קדוש (והוא ארץ ישראל
שעליו אמר הכתוב אדמת קודש וגו׳) להיות הכל זך
ונקי

מסכת רוכל

ונקי וקדוש המתים אשר בארץ ישראל הם לא יתגלגלו

ממקומם אלא במקומם הרך הוחם

והכנס בכס ויחיו

. . . .

. . . .

ד

סוֹד תְּחִיַּת הַמֵּתִים

רבי יהושע בן חנניא אומר שהמתים שעתיד הקב"ה

להחיות בתחלה ישני חברון הם שנאמר יחיו מתיך

אלו ישני חברון אדם הראשון אברהם יצחק ויעקב וזוגותיהם

עמהם

עמהם ואחר כך חוזר הקב״ה ומנקר ארץ ישראל מנבלות
ומומאת הגוים ומנער אותם מתוכם כאדם המנער טליתו
מלכלוכו שנאמר לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה
ואזי יקים לזרע קודש הנקברים בתוכה שלא קבלו מיתתם
על סבת המלאך המשחית כי אין שלטונו בארץ החיים
ושלום אין הם מוחזק שורה בארץ ישראל ועל פנה זו כתיב
כי קבור תקברנו ביום ההוא ולא תטמא את אדמתך שהרי
אין הם מוחזק שורה בארץ ישראל ולא נכנס שם שום אחר
ולפיכך המתים שבארץ ישראל ברשות המקום הם ולא ברשות
אחר נבלתי יקומון אלו מתים שבחוצה לארץ
רבי שמעון אומר לאו הכי אלא המתים שבארץ ישראל ש
שנאמר בהם החייה נבלתי יקומון אלו המתים שבחוצה לארץ
ונאמר בהם קימה ולא תחייה לפי שאין מקבלין החייה אלא
בארץ

אבקת רוכל

בארץ ישראל הקיצו ורננו שוכני עפר כמו שנוהג במקום
אחד ולאחר זמן יוצא משם ואינם מתים אלא שוכנים עפר
ואלו הן ח׳ ישיני חברון (הנזכרים למעלה) ולפיכך לא
נאמר בהם לא קימה ולא תחיה אלא הקיצו מפני שהוא ישן
ויקץ משנתו ולפי זה קורין להן ישיני חברון ולא מתי
חברון ולפיכך הקיצו ואמר תחיים הכפל אלו מתי
חברון הארץ המלוט הנוטלת ממנה הכפל ובפלוגת אורח לבאר
שחת אלא יקומו ולא יעמדו בדין לעולם מפני שמתו
ארצו של הקב״ה׃ כתיב הכא תחיים הכפל וכתיב התם תחיים
כל יקומו בתחלה יען מתו בארץ לקדימתו לכל שאר המתים
שבעולם ולפיכך הנקבר בארץ ישראל יקום תחלה לתחיית המתים
וכמה ענינים גדולים אמרו ז״ל על מי שזוכה לקבר בארץ ישראל כמו
אשר התעוררנו ובלבד שיהיה לשם בעת שמת ויקיץ
דר

דר בארץ וקונה הכל בענינים הגדולים הרמוזים שזכה הדר־
בארץ ישראל והנקבר בא"י לגאולה גדולה והוא שקדם במיירתי
לכל אשר מוכיח שבחובה לארץ ועדיין הדברים במחלוקת בין
הפוסקים כמה אין יגיע בין להחייב לנחייב והדברים מבוארים
ודבריהם נכונים למוצאי דעת ואין אני להאריך על דבריהם
ואחר כך יקיצו ישיני חברון ואם תאמר מפני מה אינם
נקברים בתוך ארץ ישראל שהרי שם אדם הראשון אברהם
יצחק ויעקב שם כדי שיקיצו ויעוררו על שמחת הראויים
בני ב' שמו והקברים והארץ מלאה חכמת צדיקים וחסידי'
הנקברים בארץ ועל כן יתכנו כענין שעשה הקב"ה באדם
הראשון שלא הביא אותו לעולם עד שהיה העולם מלא ואחר־
כך הכין והמופנה במערה ואחרת הקיצו והנכו שוכני
עפר לבא של ארץ מלאה והנכנס ירגו וישמחו וירננו על הזכ
שלום

חבקוק הנביא

שלום יהיה העולם בשמחה ואמר כי שעזר אפילו המתים
שבחוצה לארץ יקומו החלב ואחר כך יקבלו ישיבה חבר—ין
לראות העולם כולו בשמחה ברוב אורים ואחר כך א״ש
לא נעדר הרבה מפשעי ישראל יקומו באותו הזמן והם
פושעי ישראל בגופן כגון קרקפתא דלא מנחא תפילין
ואותן הרשעים שהיו עושים שבזו וקלקלו את התורה ומתו
בלא תשובה ולא הניחו זרע בעולם שיכפר עליהם וכן
אותם החולים לריבית והרבה כאותם בשיבתנו ויבואו
מחוצה לארץ לבקבר שם הם לא יחיו ולא יעמדו ואמרו
רבותינו ז״ל שהארץ הנער אותם מתנה ולע״פ שמתו בארץ
ונקברו בשם הואיל ומתו בלא תשובה דומין לך לכך שעומד
בפני בעלי תשובה והרבה מהם הרגו התשובה בלבם ומתו
ולא יכלו לשוב יקבלו עונשם והקב״ה יחיה אותם ויוציא מקום
הנח

זה ויהיו לחרפות ולדראון עד שישובו ה' יודעים בתשובה שלמה ועליהם
הכתוב אומר ורבים מישני אדמת עפר יקיצו וגו' אבל כל ישראל בחזקת
בעלי תשובה הם חוץ מן הרשעים ועזי פנים שבכל דור ודור
שמקשים עורף אפילו בשעת מיתתם וכל יושבי העולם יקומו ו
ויעמדו לדין חוץ מאנשי דור המבול ודור הפלגה ואנשי סדום
דור המדבר יש להם חלק לעולם הבא ועומדין בדין ויהיו לבחינת
המתים ולתשובתם עליהם מלמעלה הם משה ואהרן וכל אותם
המתים בקברים : וכל הגוים עתידים לקום ולעמוד בדין והקב"ה
ינקום נקמת עמו מהם לעולמים על כל הרעות אשר עשו לנו
ודוקא המתים שמתו בחוצה לארץ אבל אותם שמתו בארץ ישראל
אין להם תקומה שנאמר רפאים בל יקומו כמו שאמרנו וכל
הדברים הללו הם כתובים והתנאים ומפוזרים במדרשי חז"ל
שידעו הדברים ופזרו אותם אחד הנה ואחד הנה : יש

מן

חבקת הכל

תמן החכמים השונים את כל חכמת הקודש שהתעוררו על הענינים
וקורו שכל זה הוא כזה בסוף הששי ויורונו על הענינים שאמרו שית
אלפי שני הוי עלמא וחד חרוב והשביעי יהיה שכולו לה' וכל
העולם כולו שבת לה' ויש כמה אדם שאומרים כאמרם ז"ל וחד חרוב
שאומרים שכל העולם כולו יחרב מאין אדם ואין יש ואין דבר
בעולם אלא הוא יתברך לבדו שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום ההוא
יש לדעת כי הענין הזה הוא סוד גדול ונסתר והנביאים לא נתגלו
אלא עד ימות המשיח ומשם והלאה לא היה נביא שנבא שום
דבר זולתי על אותו היום שהוא יום שביעי שהוא יום שבת שמעט
כאומרו והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת
ערב יהיה אור וזהו אלף שביעי שהוא שבת לה' ועליו נאמר
לא יום ולא לילה ככל מעשי בראשית נאמר ויהי ערב ויהי בקר
ועוד ובשבת לא נאמר ערב ובוקר ועל זה נאמר והיה יום אחד
לה'

לה' אותו היום שאין בו לא יום ולא לילה וסוד ספר החכמה מחייבת
בגלוי מעט מעט מן הגבורות הללו כי אותה המדרגה הנקראת שבת
היא תלקוט נפצות הנעזבים כאותו אלף השביעי כי באלף השביעי
יכלו כל הנשמות שבגוף וביום השבת הגלות זאת המדרגה ותעלה
ללקוט נפצות הנעזבים אשר לא לקטה בזמן הגלות כימי השבוע
שביב לה קודם זמן גלות אינה לוקטת ואינה מתחברת במחברת
מעלה שכבר נשבע הקב״ה שלא יכנס בירושלים של מעלה עד
שיכנס בירושלים של מטה כמאמרו בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר
ובשיכלו כל הנשמות בן דוד בא ואז יהיו ימי המשיח ובתחית
המתים השכינה נשחקת של חק כל אחד ואחד ונשארה המדרגה
ההיא בלא נשמות לתת לנולדים ורמז על זו המדרגה כתב
שאמרו וחד חרוב שנאמר חרוב בלא נשמות כי אלף שביעי נקרא
מדרגה ... : ... ושבה קנים יוצאים מצדיה סוד ששת

שפים

חבקת הכל

אלפים שנ׳ והשביעי שבת לה׳ ללקוט נפשות הראשונים לברית
לישראל עמו כנגד זה שבת אלפים שנה למעלה ואחר הוא האלף
השביעי שישאר העולם בלא תולדות עד שתתהפך המדרגה הב״א
בחזור אל מעלה והלקוט נפשות לברית ואז יהיה עולם חדש להיות
תולדות בעולם בלא עבדות ולא יצר הרע שאם באחר קודם
זה יעשו תולדות בעולם אי אפשר מפני שני דברים האחד
כי בעוד יצר הרע יהיה ונהיית החטא לברית דעת המות
לנצח וכתיב והסירותי את לב האבן מבשרכם והשני אין
נשמות בגוף ועוד שכבר נכלו קודם בא המשיח ועל כן
אין תולדות בעולם עד בא אלף שביעי ללקוט הגוף ונשמות
ואל ישיאך לבך בדברי הבלים אחרים בדעות אחרות
לומר שבעולם יתפרד ויחזור כלם באחרונה אלף שביעי ובאחרונה
השלם שמחה ולאחר האלף השביעי י———ים הקב״ה
ככתוב

כבקשה עד שקראו לפי לשון הרב המורה באחרונה
אלולא הלולא להיות המשכילים יודעים כדעת הזאת שאפילו
לדבריהם כל העוד העתיד לישראל בשוב השישי הוא ויבוא
המשיח קודם חרבן השביעי ויבנה המקדש ויבוא המורה אם
כן לדבריהם משנת קץ הדיח השמחה והשלוה כרצון הא-ל
וימותו מיד ומה רעות כמו לימו הלעות והצרות
בגלות הזה וכמה צרות משונות זו מזו על הבקרי ימי המשיח
וכל אותם הנבואות שנאמרו הנביאים הא-ל ויחרבו וימותו כמעט
קץ והעוד לא ימצא שום כרצון מה הנעלה שוב הבוא
איך ולא לעורב על ענין גלות בבל שגלו ישראל מארצם לבבל
וישבו שם שבעים שנה ואחר כך כשעלו לא עלו משם אותם
המיוחסים שלא עלו המשי עם קודש זולת מעט מזער
וכל יבר לוה הנה עלו אבל אותם המיוחסים שלא עלו אמרו
הא-ל

חגיגת הכל

הואיל ובית המקדש עתיד ליחרב כתחלה ולא יהיה קיים עוד
להשאר בכלל תולדאי לרוב השנות את הבנין אשכרד
שנבנה הבית את הכל אשכרב מתנפס כל שכן גלות החל הזה
שהוא כאשר עינינו רואות ישראל סובלים הצרות והרעות הגדולות
על אורך השעבודות והוחיל והיות יהיה כרגע הלא טוב להשאר
בתוך הגלות שלא חלה מן הדעת הבאה כי זאת השמחה
הגדולה המפורסמת בכל הארץ ובכל העולם להיות שמחת
ה' עם בנו כדכתיב ישמח ה' במעשיו שמחה גדולה וארוכה
וכל אורך הגעגועות שהבטיחנו בגבורתו אזי היינו לעולם
ועד כמו שנאריך הגלות כן תאריך השמחה והטובה אף
אלפים ורבוא לבוון אבל עכשיו בזמן הזה שעדיין לא נגלו
הנשמות שבגוף הרוח הזאת אינה מתקיימת על סדר יצר
הרע הרע שמים שנגזרה גזירה כדכתיב לא ידון רוחי באדם
לעולם

לעולם כיון שיכלו הנשמות קודם בא המשיח אותם הנשמות החוזרות
של מקומם לבחירת המתים יהיה להם קיום כפי אשר אמרנו והוא״ל
ואותו גוף כלו הנשמות תחתו מאין יבואו הרוחות לעשות תולדות אם
העולם שברי אין זה הוא כי כבר הוא חרות של יעקב ברצון לקוץ
הבורא של קיום לבהמ״ים בנוך לארץ משם ובאמת לזה העולם ועל
דבר זה כתוב ורוח חדשה אתן בקרבכם וגו׳ ואת הנקיים באוריתא
הרוח נבואה הביא לכתוב כי הנער בן מאה שנה ימות וגו׳ ועוד
ישבו זקנים וזקנות בשערי ירושלם וגו׳ כל אלו הנבואות יתקיימו
וזהו באמת וכמו שרמזתי הבנין כל הענין ואינו כפי החושבים
מחשבות מדעתם עד אשר אומרים בפרוש לעולם באויר כי אחר
תחיית המתים באחרונה אין זה פריה ורביה שלא יהיו כמלאכי השרת
ומצאו פסוק לכתוב והיה הנשאר בציון קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים
בירושלם חס חלילה כי הענין הנכון בזה הפסוק היות בני
העולם

אחדות הכל

העולם הזה בסבת יצר הרע המפתה בני אדם לחטוא לפני הבורא
ומתבלבלים בטומאה ומתרחקים מקדושה אל מקום כאשר צוה
לזרע קודש לכהני והתקדשתם והייתם קדושים עד אשר קמ־
מתרחקים מהקדושה ומתקרבים של הטומאה למלא עצמם
אבל בזמן הבא שאין התקשרות נמצא ואין מי שיתהפך אותם
כולם יהיו קדושים ובהגיע ה' והנשאר בציון והנותר בירושלם
קדוש יאמר לו הנה לומר יתקרבו של הקדושה וידבקו כמלאכים
דכהנ' ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום וזה הקב"ה
קדוש אף הם קדושים ואז יהיה ה' אחד ושמו אחד ודי בזה לכל
משכיל להוסיף לקח ונבון תחבולות יקנה   הוסל וביינו
כי אור זה יש לנו לפרש על ענין אחדות העולם אשר מדברים
מלבד הטומאה אם הקב"ה יעביר רוח הטומאה מן העולם
כאמרו

כאומרו ואת רוח הטומאה וגו׳ אם כן לא יהיו מצויים —
אומות העולם ואם אומות העולם לא יהיו מצויין מ״ד
ממשלה בב״ב למלך המשיח וגלה כתיב חלפי הדי״א ואי״ס מנהג
יהיו תלוי גבא ומבך אשר יקרבו ואם הוא כן הר״י
רוח הטומאה לא נבער מן העולם ואם נבער אין אומות
העולם מצויין וצריך לדעת הענין על בוריו יש לך לדעת באמת
ובנכון הדברים קיימים כי על כל פנים אין אומות העולם
מתבטלים מן העולם כי הם בבטחות שהבטיח הקדוש ברוך
הוא למלך המשיח לגלות שיו מנחה כל עמי הארץ וכל המלכים
דכתיב וכל רב נבר אחריהם ובורתיהם ואומות העולם
יהיו קיימים באותו זמן ועל אשר אמרנו שאם יהיו ק
קיימים באותו זמן אין רוח הטומאה מתעבר מן העולם הלע
לך

אבקת רוכל

לכן כי רוח הטומאה יעביר אותה הקב״ה מן העולם ויבולע
מן הארץ והגוים חרוב יחרבו מאותה הסבה ולא יהיו לעמים
מאותה הסבה ויש להאמין כי הואיל ויהיו מוכרחים לעבודת
מלך המשיח הוא לא יקיים אמונת ע״ז בעולם שאילו הוא לא
יבריחנה מן העולם אזי נחשב כאלו הוא מקיימה הואיל והרשות
בידו כענין שלמה המלך ע״ה על שלא הכרית ע״ז מנשיו העלה
עליו הכתוב כאלו הוא עבד ע״ז להכ״ם וילך שלמה אחרי מלכום
וחס ושלום כמשיח ה׳ שיעשה לדבר זה כי הוא יודע שאין מצות
כלל בע״ז וכל שכן חכם כמוהו שא על שלא מיחה בנשיו העלה
עליו הכתוב כך כל שכן המלך המשיח אשר כל העולם יהיה בכף
כף ידו ותחת רשותו שהוא ימחה בידם שלא מאחר שהקב״ה יעביר
רוח הטומאה מן העולם יחזרו כל אנשי העולם להכנס בברית
זולתי

ואלה אותם שיעמדו בדין המקום כדאיתא במסכת עבודה
זרה והנשארים ישמעו דבריהם ולא יוסיפו לעשות עוד
כדבר הרע הזה אלא להכנס בברית הקודש
ואז יעבדו למלך המשיח ויהיו נכנעים לו ולעזרה
כאשר מצינו בבית שני כאשר היו כובשים
עמים משאר האומות והיו מולים
בשר ערלתם
ו—זי
עובדים
לנס
כל
ימיהם
כן שאר אומות העולם ומלכיהם מאפסי ארץ יהיו נכנסים
בברית.

אבקת רוכל

ע״ז

ספר שלישי

והוא נחלק לשלשה חלקים ואלו הן

החלק הראשון יבאר הלכות אבקת מיני רוכל

הם וסימניהם :

החלק השני יבאר יצירת האדם ומנין רמ״ח

איברים שבאדם :

החלק השלישי יבאר קצת מעשיות שבתורה

ונתחיל ונאמר בסייעתא

די שרי עמיה נהורא :

החלק

אבקת רוכל

פֶּרֶק הָרִאשׁוֹן

כל מקום שנאמר בו באמת במשנה הלכה למשה מסיני הוא

וכן הדברים שלא למדו במדה מי"ג מדות ולא למדו מפסוק

וי"ז הלכות שלא נאמר בהם באמת וגם הלכה למשה מסיני ומספר

הכל ~~ה~~ אחד ושלשים ׃

ואני יעקב צעיר חברי עשיתי סימן מפסוק אל הקרב

בלש"ן נוטריקון אמור לך הצא קחת האות בו הלכ'

למשה מסיני והם אחד ושלשים מספר אל ואלו הן

א' שמן לתורה

ב' לוג יין לנזיר

ג' י"א יום שבין נדה לנדה

ד' גוד ולבוד ודופן עקומה

ה'

ה' שיעורין חבילין ומחיצין

ו' ערבה ונסוך המים

ז' תפילין על הקלף מזוזה על דוכסוסטוס וספר תורה על הגויל

שין של תפילין וקשר של תפילין ורצועות שחורות ותפילין מ

מרובעות

ח' מעברתא של תפילין

ט' נברכות השחר והפרות הנדרין

י' כתיבת ספר תורה בדיו ושרטוטו

י"א תחומת שבת ג שנים אין ביאתה ביאה

י"ב העושה שדהו ב' מיני חיטין אם עושין גורן אחד נותן

פאה אחת שני גרנות נותן שתי פאות

י"ג זרעוני גנה שאינן נאכלים מתעשרים אחד מארבעה

ועשרים בנופל לזרעם

ג"ך

אבקת רוכל

יד עשר נסיעות מפוזרות לפניך בית שלה חורזים כל בית
שלה בשוויון

טו שגול אל לבילה שנמלה מקלבת הורמין מן הנהור ז״ל
בן

טז החזן והאב מורכן הבינוקות קורים

יז השער חונדר בסינר בין מלפניה בין מלאחריה

יח ביין בקידו לערב קצה כרך

יט שמון ושולב מעשרין מעשר על בשויעית

כלד ינירם הגדס אמר רבי יוחנן מאי עושה ———— ג
גדולות

גדולות עד אין חקר נפלאות עד אין מספר שעושה הקב״ה
כיצירת האדם בשעה שאדם בא לשמש עם אשתו רומז הקב״ה
למלאך הממונה על ההריון ולילה שמו וה׳ אומר לו דע שבזו הלילה
יצירת אדם פלוני מזרע פלוני ולכה לך השמר לך בטפה
ונוטל אותה בכפך וזרוק אותה בגורן לו׳ חלוק ושתים חלקים
ועושה כך נוטל בטפה ומביאה לפני מי שאמר והיה העולם
ואומר לפניו רבונו של עולם עשיתי ככל אשר צויתני ונגזר
מה תהיה אם זכר אם נקבה אם חלש אם גבור אם עשיר
אם עני אם נאה אם מכוער אם ארוך אם ננס אבל אם
צדיק אם רשע אינו נגזר מיד רומז הקב״ה למלאך שהוא ממונה
על הרוחות ואומר לו לך והבא לי רוח פלוני שהיא בגן עדן
ששמו פלוני ונתארו כך וכך מפני שכל הרוחות שהן עתידין
להבראות מיום שנברא העולם עד שיכלה העולם כולם הם

מזומנים

חבקת הכל

מזומנים לבני אדם דכתיב מה שהיה כבר הוא מיד הולך
הולך המלאך ומביא הרוח לפני מי שאמר והיה העולם
מיד כשהרוח באה כורע' ומשתחוה לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא באותה שעה אומר לרוח הכנס בטיפה
זאת שביד הקב"ה מיד פותח הרוח את פיו לפני הקב"ה
ואומר לו העולם שהייתי דר בו מיום שבראתני אם
רצונך אל תכניסני בטפה זו סרוחה שאני טהור וקדוש
אומר הקב"ה לרוח עולם שאני מכניסך בו עולם יפה
לך יותר ממה שהיית בו ובשעה שיצרתיך לא יצרתיך אלא
לטיפה זאת מיד מכניסו הקב"ה בעל כרחו וחוזר המלאך
ומכניס את הרוח למעי אמו וממנים לו שני מלאכים לשמור
אותו שלא יפול ומדליקים לו נר דלוק על ראשו ומביט
וצופה מסוף העולם ועד סופו ובבוקר נוטלו המלאך ומוליכו
לג"ע

לגן עדן ומראהו הצדיקים שיושבים בכבוד ועטרותיהם
בראשיהם אומר לו המלאך הידעת אלו אומר לו לאו אומר לו
המלאך ידעת מי הם הללו אומר לו לאו חוזר ואומר לו המלאך
הללו שאתה רואה נולדו כמותך בתוך מעי אמן ויצאו לעולם
ושמרו חקות ומצות הקב"ה ולפיכך זכו ונזדמנו לטובה ואתה
דע לך שסופך לצאת לעולם אם תזכה ותשמור התורה תזכה לישב
במחיצתם של אלו ואם לאו דע לך שתלך למקום אחר ולערב
מוליכו לגיהנם ומראהו את הרשעים שמלאכי חבלה מכים אותם
במקלות של אש והם צועקים ווי ווי ואין מרחם עליהם ואומר
המלאך לאותו הרוח הידעת מי הם אלו הנשרפים אומר לו לאו:
חוזר המלאך ואומר לו אלו נולדו כמותך ויצאו לעולם
ולא שמרו מצות הקב"ה וחקותיו בל ינצרו לכך באו
לחרפה זאת ואתה דע לך שסופך לצאת לעולם והוי צדיק
ולא

חקירת הכל

ולא השע והקדה לעולם ותניך שמראהו כל אלה שנאמר ויורני
ויאמר לי יתמוך דברי לבך וגו' ומטייל אותו מהבוקר ועד הערב
ומראהו מקום שהוא עתיד לקבר בו ואחר כך מראה לו כל
העולם כולו ולערב מחזירו שנאמר ואשים דברי בפיך ואומר
לו הקבה עד פה תבוא ולא תוסיף ועומד הולד במעי אמו
תשעה חדשים שלשה חדשים הראשונים הולד דר במדור התחתון
ושלשה חדשים במדור האמצעי ושלשה חדשים האחרונים הולד
דר במדור העליון אוכל ממה שאמו אוכלת ושותה ממה שאמו
שותה ואינו מוציא רעי שלא יהרוג את אמו לכך נאמר עושה
גדולות וגו' לסוף הקץ זמנו לצאת בא אותו המלאך ואומר
לו הגיע זמנך לצאת לעולם והוא אומר לו למה אתה רוצה
להוציאני אומר לו המלך הדע שעל כרחך אתה נולד והנך
לעולם מיד מכהו על פיו ומכבה לו הנר ומוציאו בעל כרחו

ושוכח

ושוכח כל מה שראה ויוצא לעולם והוא בוכה על העולם ש·י·צא

ומכן באותה שעה מתחלפין עליו שבע עולמות

העולם הראשון דומה למלך חדש שהכל שואלין בשלומו ומתאוים
לראותו ומנשקים אותו מפני שהוא בן שנה

העולם השני דומה לחזיר שהוא מתלכלך ומושיט ידו לכל

העולם השלישי דומה לגדי מרקד במרעה כך התינוק מרקד
מכאן לכאן

העולם הרביעי דומה לסוס בסרטיא ומתגאה בשיניו לפרקו
שהוא בן י"ח שנה כמו שהסוס רץ ומשתבח בבחרותו

העולם החמישי דומה לחמור שמניחין עליו אוכף כך מניחים
אוכפו שנותנים לו אשה ויולד בנים והולך ו
וחוזר לכאן ולכאן להביא להם מזונות

העולם הששי דומה לכלב שהוא חוטף נוטל מזה ונותן לזה
גוזל

חבקת הכל

נוזל לזה ונוזב לזה ואינו מתבייש

העולם השביעי דומה לקוף כשהוא צריך לאורח ועל כל דבר הוא
שואל וכל בני ביתו מקללין אותו שהוא דומה
לקוף והכל מבזים אותו ואפילו התינוקות
מצחקים עליו ואפילו צפור לדור מנעדו
מזנחו :

לסוף כשמגיע זמנו למות אותו המלאך בא אליו ואומר לו אתה
מכיר אותי אומר לו הן אומר לו למה באת אצלי היום אומר
לו באתי להוציאך מן העולם מיד בוכה ומשמיע קולו מסוף העולם
ועד סופו ואין הבריות שומעין אותו חוץ מן התרנגול בלבד
ואומר למלאך והלא כבר הוצאתני משני עולמות והכנסתני ב
בעולם הזה ולמה תוציאני גם מזה העולם אומר לו המלאך
והלא כבר אמרתי לך על כרחך אתה נוצר ועל כרחך אתה
נולד

כולך ועל כרחך אתה מת ועל כרחך אתה עתיד ליתן
דין וחשבון לפני מלך מלכי
המלכים
הקב״ה

פרק ראשון

שלשה שותפין באדם אביו ואמו והקב״ה ויש להקב״ה כנגד אביו ואמו כיצד עשרים דברים באדם מאביו ומאמו עשרה והקב״ה עשרה אביו מזריע לובן שממנו עצמות וגידים וצפרנים ומוח שבראשו ולובן שבעינים אמו מזרעת אודם שממנו עור בשר דם שער ושחור שבעינים והקב״ה נותן בו רוח נשמה קלסתר פנים וראית עין ושמיעת האוזן ודבור שפתים

אבקת הכל

שפתים והלוך רגלים ודעת ובינה והשכל פי הרח
הוא הנפש הבהמית שבכבד ונשמה שמשכנה במוח שהיא מן
העליונים פירוש למה יודע שמקבלו אחד בינה מבין דבר
מתוך דבר והשכל לדברים שהשכל נזר אותם ובשמת האדם
הקבוע כועל סלקו והלק אביו ואחו מונח לפניהם היינו לאחרי
אנשי פנים חלמה ועדי לבלבי פירוש נמל בעוד ממנו השליכו
לכלבים :·

מנין רמ״ח אברים שבאדם

שלשים בפסת הרגל ששה בכל אצבע. עשרה בקורסל ב׳ בשוק
ה׳ בארכובא א׳ בירך ג׳ בקוליות ל׳ בפסת היד ששה שבה
בכל אצבע ב׳ בקנה ב׳ במרפק א׳ בזרוע ד׳ בכתף י״א נמצאות
כל אלו ק״א מזה וק״א מזה היינו ר״ב י״ח חוליות בשדרה
ט׳ בראש ח׳ בצואר ו׳ במפתח הלב ה׳ בנקבים כל אחד
משא מטמאה באהל אימתי בזמן שיש עליהם בשר כראוי ואם אין
עליהם

פ׳ אבקת רכל

עליהם נאמר כראוי מטמאין במשא ובמגע ואין מטמאין

באהל

המלך המשיח

אלו הן המשרתות שבחברה :

מחנים האי היקר המופת חיילים נגל יעקב תלמכים

ישבח מעשיך האי היקר ישראל שך השגור חבלי חשירה

עד שיקים ב׳ נמאו

ש׳ קצב האי היקר רפלת שבור הערבה

וקצא כל הערה האי היקר ו״ל הש״עי זלמב כלירה

לדור המדבר על דבר המקנים

ש׳ כלי האי היקר כהן לוי ישראל :

זמע

חבקת הכל

שמע לחשי קינות שדי מלך עולם

וגם אלו מרום עיניהם

ועוד שחרית מנחה ערבית

אלוהי לחשי קינות אלה לדורי ודורי .

ודגלו על אקבה במתכונת ביום חמישים הוריד קדם

תורה לישראל

קומו נשקו חמד כבן הם פסול עדות נשים עבדים

קטנים זכורים חרשים שוטים לשם זוזים

קדושים נושא דבר

הנה כי כן יבורך גבר לקדושי יבורך את יברך כהן

במתכונת מאה ברכות

מעקה לחשי קינות מזוזה ערובין קדוש הבדלה :

חת

את מספר ימיך אמלא בגימטריא שמונים שנה

אברהם הוליד בגימטריא לוטה

שושנה בגימטריא אסתר

רק רע בגימטריא רשע

בסימן פרדס נדרשת התורה פשט רמז דרש סוד

פרדס בגימטריא שמד

כי היום ה׳ נראה בגימטריא אהרן אליכם בגימטריא מיכאל

בראשית ראשי תיבות בראשונה ראה אלקים שיקבלו ישראל תורה וגם בכה ראשי אחד שאתו יכו הלוהו

נגיף ראשי תיבות נר שאור יעשו מאיכן

פסים ראשי תיבות פוטיפר סוחרים ישמעאלים מדינים

וזאת חוקת בגימטריא פרה אדומה

אלהי נכר בגימטריא ישו (ש"י)

עגל מסכה בגימטריא קכ"ה קנטרס

מזוזה בגימטריא שמור

זה שמי וזה זכרי בגימטריא זכור ושמור

אליעזר בגימטריא שי"ח דהיינו מספר האנשים שלקח

אברהם אבינו לערוך מלחמה עם ה'

מלכים כי שבו את לוט

אמן ראשי תיבות אל מלך נאמן וגם ארור מקלל

נפשי

צפנת פענח ראשי תיבות צדק פוטיפר נגד האורע

פנה עינה נפשו חינם

את האור בגימטריא תורה

ונקלה אחיך בגימטריא מלקות (שקר)

אחר

אהבת הכל פב

אמר רבי שמעון בר רבי יוסי כל המצות כולן נתנו

לישראל בפרהסיא חוץ משבת שנאמר בי

ביני ובין בני ישראל אות

בפרהסיא מרד

שהשכל

יחייבהו

ולא יכחישו הזה לאמר

אמונת החדוש כמו שכתוב

כי ששת ימים עשה

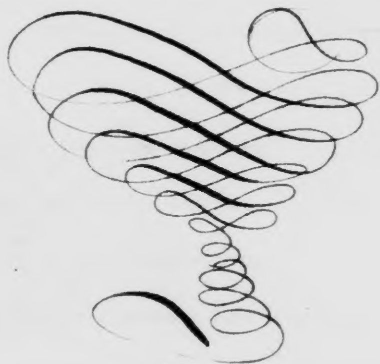
ה׳

את

השמים ואת

הארץ

קום ונעלה בית אל מלך עולם

אברקסברוךאינריקאב
ברקסברוךאינריקאב
רקסברוךאינריקאב
קסברוךאינריקאב
סברוךאינריקאב
ברוךאינריקאב
רוךאינריקאב
וךאינריקאב
ךאינריקאב
וךאינריקאב
רוךאינריקאב
ברוךאינריקאב
סברוךאינריקאב
קסברוךאינריקאב
רקסברוךאינריקאב
ברקסברוךאינריקאב
אברקסברוךאינריקאב

